

EVROPSKI PARLAMENT (EP)

Vaša uloga kao člana Evropskog parlamenta

Od prvih direktnih izbora 1979 god. Evropski parlament je jedina institucija u Evropskoj uniji, koju biraju direktno građani. Svakih pet godina se održavaju izbori za Evropski Parlament. U Evropskom parlamentu se nalaze ukupno 785 poslanika nakon proširenja Evropske unije 01.01.2007. god. Bugarskom i Rumunijom. Oni u Evropskom parlamentu nisu zastupljeni prema svojim matičnim zemljama, 27 zemalja članica Evropske unije, nego su se organizovali u različite političke grupe, npr. "Frakcija Evropske narodne partije (ENP)" ili u "Frakciju zelenih". Međutim, skoro sve frakcije su uspostavile odnose sa partijama svog političkog opredeljenja u zemljama kandidatima i vezali se za njihove strukture na evropskom nivou.

Donošenje odluka u Evropskoj uniji podeljeno je na zajedničke evropske institucije (Evropski Parlament i Evropsku Komisiju) i na vlade zemalja članica.

Savet ministara Evropske unije se sastoji od ministara zemalja članica, on radi kao legislativna (sudska vlast) i egzekutivna (izvršna vlast). Težište njegove delatnosti se pak nalazi na zakonodavstvu, jer, osim manjih izuzetaka, Savet prenosi Komisiji ovlašćenje za izvršenje pravnih odluka koje je doneo. Tada Evropska Komisija po pravilu donosi izvršne propise, u cilju sprovođenja pravnih akata u praksi.

Zavisno od primenjenog procesa odlučivanja Evropski Parlament ima manje ili više prava na pravo odlučivanja u evropskom zakonodavstvu.

Prilikom proširenja Evropske unije je neophodna saglasnost Evropskog parlamenta.

Iz tog razloga **Savet ministara Evropske unije** ne može zanemariti **Evropski parlament** u procesu donošenja odluka; uvek mora imati na umu poziciju Evropskog parlamenta.

Broj mjesta prema frakcijama (stanje: 1. septembra 2007)

Frakcija	Skraćenica	Broj mjesta
Frakcija evropske narodne stranke (kršćanski demokrati) i evropskih demokrata	ENP-ED	278
Socijaldemokratska frakcija u Evropskom parlamentu	SPE	216
Frakcija alijanse liberala i demokrata za Evropu	ALDE	104
Frakcija Unija za Evropu nacija	UEN	44
Frakcija zelenih / slobodna evropska alijansa	Zeleni/EFA	42
Konfederalna frakcija ujedinjene evropske ljevice / nordijska zelena ljevica	KUEL/NZL	41
Frakcija nezavisnosti/demokracija	FN/DE	24
Identitet, tradicija, suverenitet	ITS	23
Slobodna mjesta i mjesta bez frakcije	NI	13
Ukupno		785

Evropski parlament je javni forum, na kome se iznosi mišljenje i donose odluke u zajednici. Važan interes svake grupe je jačanje demokratskih struktura u Evropskoj uniji i forsiranje ujedinjenja Evrope. U više etapa bi mogao proširiti svoje nadležnosti, ali ne poseduje nadležnosti koje bi se mogle uporediti sa nacionalnim parlamentima. Pošto Evropski Parlament biraju građani država članica, on se smatra demokratskim modelom

Unije i zastupa interese svojih građana. Nema inicijativno pravo, to znači da ne sme davati sopstvene predloge za proširenje.

U Parlamentu su za odluke manje važni nacionalni interesi, već je bitan sastav i političke vodilje grupacija koje su se razvile širom Evrope.

Uprkos svim izrazito euforičnim govorima o Evropi, evropski parlamentarci ne zastupaju jedinstven stav. Kontroverza "produbljenje ili proširenje Evropske unije" struji u svim grupacijama Evropskog Parlamenta.

Podjela mjesta po zemljama (period: 2009-2014)

Države članice	Broj mjesta	Države članice	Broj mjesta
 Njemačka	99	 Austrija	18
 Francuska	78	 Bugarska	18
 Italija	78	 Finska	14
 Ujedinjeno Kraljevstvo	78	 Danska	14
 Španjolska	54	 Slovačka	14
 Poljska	54	 Irska	13
 Rumunjska	35	 Litva	13
 Nizozemska	27	 Latvija	9
 Belgija	24	 Slovenija	7
 Češka	24	 Cipar	6
 Grčka	24	 Estonija	6
 Mađarska	24	 Luksemburg	6
 Portugal	24	 Malta	5
 Švedska	19		

U svom radu u EP poslanici uzimaju u obzir raspoloženje i tendencije u matičnoj zemlji. Pored pripadnosti partiji osećaju se vezanim i za izborna obećanja i interese svojih birača.

Evropski Parlament se znatno razlikuje od nacionalnih parlamenata (kao npr. nemački Bundestag), pošto poseduje samo **ograničene parlamentarne nadležnosti**.

Prava koja Evropski parlament poseduje u postupku donošenja zakonodavstva zavise u mnogom od političkog okruženja u kome se odluke donose. Oni sežu preko predavanja i saslušanja do sudelovanja u evropskom zakonodavstvu. Preko budžetske politike Evropski Parlament može uticati na značajna politička polja. Može i da osnuje anketne odbore (uredi odbore za proveru). Tako EP kod zajedničke inostrane i bezbedosne politike i zajedničke saradnje na polju unutrašnjih i pravosudnih poslova ima pravo samo na saslušanje i izveštavanje od strane Saveta ministara. Znatno veće je parlamentarno ovlašćenje npr. kod pomenutog prijema država u EU (postupak saglasnosti, uporedi poglavlje 49 ugovora o EU), kod postupka saodlučivanja (uporedi poglavlje 251 EGV), koji se primenjuje npr. u oblastima obrazovanja i istraživanja ili kod postupaka saradnje

Pošto odluke u Evropskoj uniji donose i Parlament i Savet ministara Unije, nezaobilazno je za članove EP da ulaze u kompromise sa ostalim grupacijama, kako bi mogli izvršiti pritisak na Savet ministara Unije. Iz tog razloga je preporučljivo, da se vreme između sednica i diskusija u savetu iskoristi za pregovore sa ostalim kolegama radi pronalaženja prihvatljivog rešenja. Da bi sopstvena pozicija u EP postala većinski prihvatljiva, potrebna Vam je podrška ostalih frakcija.

Da bi se postigla kvalifikovana većina, često je potreban dogovor velikih partija u EP.

Treba uzeti u obzir da svaka odluka koju podržite, svaki politički komentar i svaki politički postupak mogu da se odraze na vaše birače na ponovnim izborima i time im naškode. I nikada ne bi trebalo u Vašem političkom radu da zaboravite na medije!

U svakom slučaju pokušajte da kao član EP forsirate evropsku integraciju i njene posledice u svakodnevnoj politici. **Naročito na području ljudskih prava, zaštite životne sredine, uzimajući u obzir socijalne dimenzije unutarnjeg tržišta i zaštite potrošača, jer je EP u međuvremenu postao uzor drugim institucijama i društvima u svetu.**

Kao članu EP vam ne može biti u interesu da se ovaj imidž možda potceni. Evropska unija treba da se i dalje razvija u demokratsku i sposobnu političku formaciju.

U našoj planskoj igri postoji maksimalno sedam frakcija. Vi ste član ili frakcije Evropske narodne partije (ENP), frakcije Socijaldemokratske partije Evrope (SPE), frakcije „Zeleni“ u Evropskom Parlamentu (ZELENI), frakcije Liberalne i demokratske partije (LDPE), frakcije Unija za Evrope nacija (UEN), konfederacije Ujedinjena evropska levica/Nordijska zelena levica (VEL/NGL) ili ne pripadate nijednoj političkoj frakciji (BF).

Jasno je da ćete kao član EP (ČEP) zastupati političke ideje svoje frakcije i pokušati da vaše političke pozicije ostvarite u odlukama EP.

VAŽNO: Samo od Vas zavisi kako ćete odigrati ulogu člana Evropskog parlamenta (ČEP). Možete forsirati inicijative, ali Vam Vaša pozicija dozvoljava i da blokirate planove. Možete upotrebiti medije kao sredstvo za jačanje Vaše političke pozicije. Možda možete čak promeniti i političku poziciju. Vi sami određujete šta je najbolje za vas i za vaše glasače.

Da podsetimo: Kakvu ulogu ima EP u procesu proširenja?

Član 49 (bivši član O) Ugovora o EU [pristupanje drugih članica]

„Svaka evropska država (...) može zahtevati da postane član Unije. Ona upućuje svoj zahtev Savetu, ovaj odlučuje jednoglasno nakon izlaganja Komisije i nakon odobrenja Evropskog parlamenta, koji sa apsolutnom većinom svojih članova odlučuje. (propisno po postupku : najmanje 50%+1 svih poslanika)

Upozorenje: Iz tehničkih razloga u toku igre simulira se samo jedna sednica Odbora za spoljne poslove!

Vaši zadaci kao člana Evropskog parlamenta (u toku simulacije):

1. Razradićete pomoću profila za uloge vašu poziciju, kod govora pri otvaranju od strane predsednika Odbora postoji mogućnost za prve neformalne kontakte.
2. Birate predsednika/predsednike sa većinom glasova (50% + 1 prisutnih); Vi razjašnjavate i usvajate poslovnik (npr. vremenski period govornika, tok, protokol, (uporedi poglavlje V-M 4.); Vi dajete individualnu izjavu (po tri minuta);
3. Primićete zahteve za pristupanje i posavetovaćete se o njima na prvoj sednici odbora;
4. Održaćete prvu konferenciju za štampu;
5. Na osnovu zahteva razradićete jedan zajednički stav (uporedi poglavlje V-M 11.);
6. Pozvaćete predsedavajuće zemalja kandidata za pristupanje da bi predstavile svoje zahteve i saslušaćete njihovo predstavljanje; prosledićete svoj stav Savetu ministara;
7. Od Komisije ćete biti obavešteni o daljem toku pregovora i imaćete mogućnost da vodite razgovore sa medijima;
8. Odbor Evropskog Parlamenta simulira sada čitavu sednicu Evropskog Parlamenta. Stav odbora predstavlja bazu za odluku Parlamenta. Evropski parlament mora sa apsolutnom većinom svojih članova glasati, tj. za pozitivnu odluku određenog sporazuma mora glasati najmanje 50 procenata + 1 član parlamenta; predstavnici zemalja kandidata su gosti tokom glasanja.
9. Imate priliku da pripremite govor za svečanu konferenciju pristupa;
10. Na zajedničkoj konferenciji za prijem, dva poslanika drže govor za potpisivanje sporazuma o pristupanju i stoje na raspolaganju za eventualna pitanja i za TV-emisiju.

FRAKCIJA „EVROPSKA NARODNA PARTIJA-EVROPSKE DEMOKRATE“ U EVROPSKOM PARLAMENTU (ENP-ED)

Evropska narodna partija je koalicija partija, koje su se obavezale na hrišćansko-demokratske osnovne vrednosti i tradiciju. Ona hoće da ostvari suštinske vrednosti, koje počivaju na neotuđivom i nedodirljivom dostojanstvu čovečanstva: sloboda, jednakost šansi, socijalna pravednost i aktivna solidarnost. Sloboda čoveka se zasniva na pravu i obavezi svake jedinice da snosi punu odgovornost za svoje postupke, odluke i stvaranje, a snosi i suodgovornost za svoje bližnje. U ovom smislu ENP smatra da je politička partija vrednosti. ENP-ED se zalaže za ujedinjenu i delotvornu Evropsku uniju, koja daje svoj doprinos forsirajući stabilnost kontinenta i jačanje Evrope u svetu. Evropska unija treba da se razvija kroz njene građane i građanke.

Zajednička spoljna i bezbednosna politika (ZSBP), ne sme se dugoročno ograničiti na međusobnu saradnju između vlada, nego mora u oblastima zajedničkih interesa da postane zajednička politika. O pitanjima koja se odnose na sprovođenje ZSBP mora se odlučivati kvalifikovanim većinom. Pri tom Evropskom parlamentu treba dodeliti odlučujuća prava sudelovanja i kontrole. ZSBP se stvaranjem odgovarajućih sredstava mora dovesti u poziciju, da se razvije u evropsku sigurnosnu zajednicu sa zajedničkom odbrambenom politikom.

Evropska zajednica mora ostati otvorena za druge evropske države, koje zajedno žele da grade evropsku kuću, jer samo proširenje prevazilazi podelu Evrope. Preduslov je da se zemlje kandidati obavežu na postojeće vrednosti i da ih praktikuju u okviru parlamentarne i pluralističke demokratije. One se moraju orijentisati na principima tržišne privrede i biti spremne da učestvuju u svim dogovorenim projektima. Sa proširenjem mora biti vezano produbljenje koje treba biti kontra rušenju demokratije u EU. Zacrtno proširenje zahteva principijelno razmišljanje preko granica proširenja i čini institucionalne promene neophodnim. ENP-ED želi odstupanje od dosadašnjih metoda međuvladinih pregovora, proširenje procesa saodlučivanja i većinskog odlučivanja u Savetu ministara kao i sužavanje nadležnosti, kako između evropskih institucija tako i između Evrope, nacija i regiona u Ugovoru o Ustavu za Evropu. Kao cilj Evropske unije ENP vidi federalnu Evropsku uniju.

Prenagli počeci pristupnih pregovora s Turskom su sa stanovišta ove frakcije dodatno uznemirili evropsku javnost u pogledu buduće strategije proširenje EU-a. Već godinama frakcija traži da nema daljnjih proširenja EU-a bez institucionalne reforme Unije. Međutim, bilo bi fatalno izvući iz ovoga zaključak da je frakcija protiv priključenja zemalja ukoliko ispunjavaju kriterije. Morali bi najprije biti stvoreni instrumenti, koje nam je dao Ustav EU-a, da bi se osigurala sposobnost Unije da primi nove članice. Bez institucionalne reforme teški su izgledi da nove države budu primljene.

Svim državama na Balkanu treba biti ponuđen prijem u EU. Veliki dosadašnji angažman EU-a na Balkanu mora se nastaviti konsekvantno i usmjereno kako bi se ove zemlje približile EU-u. To je bio značajan pokretač napretka nakon užasnih sukoba u bivšoj Jugoslaviji. Jednostavan pogled na kartu: Ova regija je usred EU-a, njena stabilnost znači i stabilnost EU-a.

Odlučujuće je da se pruži perspektiva svim državama srednje, istočne i jugoistočne Evrope mogućnost za postepenu integraciju u Evropsku uniju, da bi se u ovim državama ojačale strukture za jedno demokratsko društvo i moderno državno uređenje. Podrška

srednjoj, istočnoj i jugoistočnoj Evropi mora se naročito orijentisati na razvitku ekološki orijentisane socijalne privrede.

Prijem Turske je zbog pitanja ljudskih prava i u frakciji uvek sporan. Ima i glasova koji kažu da Turska –pošto je ona muslimanska zemlja- iz religioznih i kulturnih razloga nema mesta u evropskoj civilizaciji.

Vaši zadaci kao člana frakcije:

Zamislite da ste član ove frakcije. Kao politička snaga sredine, jednakosti i socijalne privrede ENP-ED je uvek bila jedna od najvećih frakcija u Evropskom Parlamentu. Od poslednjih izbora oni su najveća snaga Evropskog Parlamenta. Tako oni imaju veliki uticaj na sve diskusije u plenumu. Ali, ipak ne poseduju većinu i zbog toga nisu u položaju da reaguju sami na inicijative Komisije. Dogovor unutar frakcije je iz tog razloga bitan.

Ipak vam je potrebna podrška i drugih političkih frakcija i morate u vašim razmišljanjima računati da je frakcija socijal demokratske partije Evrope (SPE) takođe vrlo jaka i lako može vaše inicijative blokirati, ako dobije podršku manjih grupa. Na vama je da nađete pravi put do srednjeg rešenja. Na jednoj strani morate tražiti kompromis, što može dovesti do zadatka političkog profila, s druge strane držanje svojih pozicija može dovesti do slabljenja uticaja u Evropskom parlamentu, ako se ne možete složiti sa vašim kolegama. Tako bi se odlučivanje na kraju, dalo na raspolaganje Komisiji i Savetu ministara Evropske unije.

U svakoj frakciji postoje stručnjaci za određena politička područja, oni pripadaju „Odboru za spoljnu politiku“, i rade isključivo na pitanjima budućeg formiranja jedne promenljive i proširene Evropske unije. Na vama je da kritički razmatrate šanse i rizike proširenja EU jugoistočnim zemljama Evrope. I vaš zadatak je da se sporazumete sa drugim članovima ENP-ED o zajedničkoj poziciji u odnosu na pitanja proširenja. Dalje ćete tražiti pristalice u drugim frakcijama, naći moguće koalicije i o tematici u parlamentu kontroverzno diskutovati, da bi ste uverili političkog protivnika u svoja politička ubeđenja. Ali budite sigurni: beznačajno je jednostavno govoriti, a ne slušati. Da bi ste rad EP efektivno stvarali, radićete na kompromisu, kako bi vaši predlozi mogli imati istu težinu kao i predlozi Saveta ministara Unije, jer je moguće da oni ne stoje na liniji EP.

Poslanik/-ca ENP-ED u Komisiji za inostrane poslove Evropskog Parlamenta iz Češke Republike

Od 1. maja 2004. Češka Republika je član Evropske unije. Ona je zajedno sa još 9 srednje i istočnoevropskih država pristupila EU. Time je okončano najveće i svakako najteže proširenje EZ/EU- sa 15 Unija je porasla na 27 članica.

Od smene režima krajem 80-ih godina je u češkoj spoljnoj politici puno pažnje polagano na uspešan pristup EU. Sada, nakon ostvarenja tog spoljno-političkog prioriteta, cilj češke vlade je aktivno i konstruktivno učešće u dnevnim političkim dešavanjima EU. U suprotnosti sa stavom opozicijske stranke ODS, češka vlada se zauzima i za prihvatanje Ugovora o Ustavu za Evropu.

ODS i evropska integracija

Izrazito desno opredeljena Občanská demokratická strana (ODS, Građanska demokratska stranka) osnovana je 1991. Na nacionalnim izborima dva puta je poražena od strane socijal-demokrata (ČSSD). Stoga je poslednjih sedam godina ona najjača opoziciona partija u češkom parlamentu. Pre toga je ODS kao vladajuća stranka šest godina bila na vlasti i započela je korenite demokratske i ekonomske reforme.

ODS je u češkom parlamentu najjača politička snaga. I u drugom političkom domu – češkom senatu – ona je s 37 od 71 glasa najutjecajnija stranka.

Prema broju članova ODS je treća po veličini stranka u Češkoj Republici.

Zahvaljujući nepopularnim privrednim reformama vladajuće češke partije birači su se na poslednjim izborima za Evropski Parlament juna 2004. ponovo u velikom broju izjasnili za ODS. Sa 30% glasova ona ima 9 od ukupno 24 čeških poslaničkih mandata u EP-u.

Stav ODS-a prema EU je oduvek bio više skeptičan, u najboljem slučaju neutralan. Partija je upozoravala na problematične ili čak negativne strane evropske integracije: previše birokratije, previše regulacije, previše nadležnosti u Briselu, i preteće ograničavanje čeških nacionalnih interesa. ODS je žestoko kritikovala uslove za članstvo koje je izdejstvovala češka vlada, a poziciju novih članica nije označila kao povoljnu. Diskusije i težnje ka produbljivanju evropske integracije ODS uglavnom smatra neprikladnim. Ugovor o ustavu za Evropu u predloženoj formi ona odbija.

Češka Republika i proširenje – pozicija ODS-a

U pogledu proširenja EU na države Balkana, mišljenje ODS-a je veoma slično spoljno-političkom stavu zvanične Češke. I prema njenom mišljenju proces proširenja treba da se nastavi na osnovu kriterijuma iz Kopenhagena. Unutar stranke postoji otvorena podrška sledećem proširenju EU, koje prvo treba temeljno pripremiti i koje nikako ne sme imati negativan uticaj na sadašnje stanje privredne integracije.

Taktika:

Kao poslanik/-ca češke partije ODS niste veliki entuzijasta u pogledu na proces evropske integracije. Vi doduše cenite prednosti integracije, pre svega liberalizaciju spoljne trgovine i ubrzavanje prometa robe na unutrašnjem tržištu. Ali s druge strane ne trudite se mnogo oko produbljenja integracije. Tendencije ka federalizaciji EU i pomeranje daljih nadležnosti na evropski nivo Vi odlučno odbijate. Pri tome ukazujete na princip supsidijarnosti, koji je utvrđen ugovorima, kao i na nacionalni suverenitet i raznolikost država članica.

Uglavnom podržavate sledeće proširenje, npr. na Hrvatsku. Ali, u tom procesu insistirate na preciznoj fazi priprema, koja proizilazi iz ispunjavanja kriterijuma iz Kopenhagena. Politička i ekonomska spremnost svakog kandidata za ispunjenje kriterijuma je za vas preduslov za davanje saglasnosti novim zahtevima za članstvom.

Jedan ekonomski nestabilan ili zaostao kandidat kod Vas nema nikakve šanse, dok ne stabilizuje svoj ekonomski položaj i ne unapredi svoju privredu. Inače bi mogao biti ugrožen privredni nivo koji je dostigla EU. Vaš argument je i činjenica, da subvencije strukturnog fonda za unapređenje privrede 10 novih članica (uključujući i Češku) već sada nisu dovoljne. Zbog toga, kao i zbog nedostatka sposobnosti za konkurenciju u poljoprivrednom sektoru, zalažete se za brzu i radikalnu reformu zajedničke poljoprivredne politike i za prenošenje većeg dela finansijskih sredstava na regionalne strukture za pomoć.

U suprotnosti sa planovima stvaranja novih zajedničkih političkih oblasti ili donošenja nacрта Ugovora o ustavu, Vi ste otvoreniji po pitanju proširenja. Ipak Vaša saglasnost zavisi od uspeha reformi i spremnosti kandidata na nova prilagođavanja.

Poslanik/-ca ENP-ED u Odboru za inostrane poslove Evropskog Parlamenta iz Nemačke

CDU i evropska integracija

Hrišćansko Demokratska Unija (Christlich Demokratische Union, CDU; www.cdu.de) sa 49 poslanika čini najbrojniju delegaciju Frakcije (ENP) u Evropskom Parlamentu i time ima najveći uticaj na politiku Parlamenta. CDU je tradicionalno jedna od strana koje najjače zagovaraju i podržavaju evropsku integraciju i uvek je aktivno učestvovala u njoj. Trenutno je pažnja partije usmerena na politiku o azilu i zajedničku spoljnu i bezbednosnu politiku.

U okviru politike o izbeglicama i azilu CDU se snažno zalaže za zadržavanje nacionalnih nadležnosti. Politika o azilu bi na evropskom nivou trebalo da bude bolje regulisana, naročito bi granice trebalo da budu bolje čuvane od ilegalnih useljavanja i krijumčarenja, ali to ne treba da bude regulisano odlukama Saveta ministara EU, nego legitimisano od strane Evropskog Parlamenta ili nacionalnih skupština.

U spoljnoj i bezbednosnoj politici CDU zahteva odgovornije delovanje EU. Tako bi vojne strukture trebalo izgraditi u okviru EU, da bi Unija unutar NATO-a mogla više doprineti akcijama u inostranstvu. Evropske bezbednosne strukture ipak ne bi smele biti izgrađene na teret SAD, nego Severnoatlantskom Paktu omogućiti da bolje deluje.

Proširenje Unije – pozicija CDU

Pristupom 10 novih zemalja članica iz srednje i istočne Evrope kao i Malte i Kipra u maju 2004. g. i Bugarske i Rumunije u januaru 2007. g. Evropska unija uspešno je okončala i svoju petu fazu proširenja.

Paralelno je Evropska unija stavila u prvi plan svoje politike zbližavanje sa zapadnim Balkanom. Centralni zadatak evropske politike proširenja u 2008. g. sastoji se, po viđenju CDU-a, u tome da se konsolidira dosada urađeno, da se provedene reforme ne daju povratiti, te da se u okviru pristupnih partnerstva kao i sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju doprinese privrednom napretku, saradnji i dobrosusjedskim odnosima. Države zapadnog balkana imaju i sačuvat će perspektivu u vezi s članstvom u EU-u.

Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju s potencijalnim zemljama kandidatima na zapadnom Balkanu jesu instrument bogat uvjetima koji zemljama voljnim da se priključe omogućuje da individualno odredi brzinu zbližavanja s Evropskom unijom. Svaka zemlja pristupnica zaslužuje individualnu procjenu svoje zrelosti za prijem. Nakon pristupa Bugarske i Rumunije EU bi trebala primati nove zemlje tek kad države EU-a ratificiraju novi ugovor, tj. kad stupi na snagu.

U okviru evropske susjedske politike frakcija se bavila i položajem na Kavkazu i ulaskom ruskih trupa u Gruziju. Invazija Rusije u središtu Gruzije 9. i 10. augusta 2008. g. i priznavanje neovisnosti obje regije od strane ruskog predsjednika znači povredu prava i teritorijalne granice Gruzije. Izjednačavanje s ulaskom NATO-snaga na Kosovo je neprihvatljivo jer odvajanje Kosova od Srbije predstavlja ishod tlačenja i ubistava od strane tadašnjeg predsjednika Srbije Slobodana Miloševića.

Taktika:

Kao predstavnik/-ca CDU u Evropskom Parlamentu imate važnu ulogu. Ipak ste prilikom sprovođenja svojih namera u procesu proširenja zavisni od saglasnosti ostalih frakcija. Pokušajte da utičete i na konzervativne vlade u Savetu ministara Evrope unije, koji možda dele Vaše stavove.

U odnosu na mogući ulazak Turske u EU Vaši stavovi su jasni. Turska sada ne može postati punoporavni član. Iako je proces reformi u Turskoj u toku, zemlja je još uvek daleko od evropskih standarda (ljudska prava, demokratija, pravna država, sloboda veroispvesti i štampe). U principu punopravno članstvo Turske je isključeno, jer ni kulturno-istorijski ni po mentalitetu ne pripada Evropi. Nakon proširenja Unije na skoro 30 država, priključenje Turske ne bi se moglo izdržati. EU ne bi više bila sposobna da izvršava svoje obaveze i bila bi privredno preopterećena.

Sve ostale zahteve za članstvom Vi uglavnom podržavate. Ipak jasno dajete do znanja: za članstvo je, od brzine kojom se sprovode, važniji kvalitet reformi. Kao preduslov primanja daljih članova za Vas važi završetak reformi institucija, finansijske i poljoprivredne politike i strukturnih fondova unutar Unije. Zemlje koje žele članstvo moraju da liberalizuju svoje privredne strukture i dostignu izvesnu sposobnost da izdrže konkurenciju unutar evropskog tržišta.

Zalažete se za jaku i funkcionalnu Evropu, koja nije protivteža SAD, nego zajedno sa SAD pihvata međunarodne izazove.

Poslanik/-ca ENP-ED u Odboru za inostrane poslove Evropskog Parlamenta iz Španije

Španska Narodna partija i evropska integracija

Španija je Evropskoj Zajednici pristupila 1986. i od tada je doživela veliki privredni razvoj. Doduše, još uvek postoje privredno nerazvijene regije, kao npr. Estremadura (u srednjoj Španiji), ali Španija je, zahvaljujući niskim platama, postala značajan proizvodni region u Evropi.

Proširenjem na sever 1995. smanjio se uticaj južnih država unutar EU. Španska vlada i narod se plaše, da će Španija zajedno sa ostalim «starim» državama evropskog Sredozemlja proširenjem na istok i novim planiranim članstvima biti gurnuta na ivicu Evropske unije, ne samo geografski, nego i politički. To bi bilo u suprotnosti sa shvatanjem Španije, koja želi da bude deo «čvrstog jezgra Evrope». Zbog toga ona odbija model, po kome članice sarađuju različitim intenzitetom. Integraciju treba ojačati na jedinstvenom nivou.

Kao mediteranska država, Španija vidi kao važan zadatak jačanje evropske politike na Sredozemlju. Tako npr. treba pojačati finansijsku potporu regije, privrednu saradnju, kao i politički i privredni dijalog sa zemljama Bliskog Istoka. Španija probleme na južnim obalama EU, koji se stalno povećavaju (npr. imigracije iz Severne Afrike, islamski fundamentalizam), ocenjuje kao veći problem za sopstvene nacionalne interese nego pitanje proširenja EU.

I pored finansijskih gubitaka, koje bi proširenje na istok donelo Španiji, ona ipak zagovara taj korak i pozitivno gleda na nova članstva. I prema mišljenju hrišćanske i konzervativne stranke Partido Popular (Narodna partija) ulazak novih zemalja u EU treba pozitivno okarakterisati.

Stranka Partido Popular se tokom devedesetih u političkom spektru držala sredine, i sada je srednje-desno orijentisana. Ona se zalaže za ujedinjenu i demokratsku Evropu, čije su osnovne vrednosti sloboda, demokratija i humanizam. Osim toga zastupa i izrazito privredni profil Unije. Teme poput bezbednosti i borba protiv terorizma su za ovu stranku od velikog značaja. Stranka Partido Popular je do 2004. bila u vladi, a onda ju je na parlamentarnim izborima smenila socijalistička stranka Partido Socialista Obrero Espanol (PSOE).

Partido Popular je od 1989. član ENP (Evropske narodne partije) i ima 24 od ukupno 54 španska poslanika u Evropskom Parlamentu.

PP i predstojeće proširenje

Partido Popular se zalaže za veliku i integrisanu Evropu i podržava proširenje EU. Ipak to proširenje ne sme da se odvija na račun jedinstva. Stranka Uniju vidi kao sklop suverenih država, koji počiva na osnovnim pravima demokratije. Time Evropa predstavlja jednu zajednicu političkih, duhovnih i kulturnih vrednosti. Zbog toga se Partido Popular uvek zalagala za pristupanje Bugarske i Rumunije EU. Članstvo Turske ova stranka posmatra kritički, jer Turska po njenom mišljenju ne počiva na zajedničkim osnovnim vrednostima EU.

Razvoji oko pitanja neovisnosti Kosova PP vidi s velikom zabrinutošću. Španija nije, za razliku od Njemačke i Francuske, ni u kojem trenutku podržala otcjepljenje Kosova od Srbije, već, zajedno s Grčkom, Ciprom, Rumunijom i Slovačkom, nije priznala neovisnost Kosova. Ipak, ove zemlje podržavaju misiju EULEX u okviru Eu-a, koja podržava razvoj državotvornosti na Kosovu. Briga da bi se priznavanjem Kosova mogli pojaviti zahtjevi za separacijom, prevladava ipak podrška jačanju Srbije.

Taktika:

Kao poslanik/-ca stranke PP Vi u principu podržavate proširenje Unije. Ipak u frakciji i u odboru ukažite na to, da proširena Unija ne sme biti slabija Unija. Tek kada zemlje kandidati budu približno dostigle privredni standard Unije, proširenje bi moglo izdejstvovati produbljenje.

Sve dok sve članice EU-a ne priznaju Kosovo kao neovisnu državu, iz Vašeg gledišta ne može doći do pristupanja Uniji. Iako to ne možete otvoreno reći, u okviru misije EU-a radite na uspostavljanju neovisnosti Kosova.

Zahtevajte duži prelazni prelazni period za slobodu kretanja radnika, za otvaranje poljoprivrednog tržišta zajednice i za prijem novih članica u regionalne fondove za pružanje strukturne pomoći Unije, da bi se obezbedilo odobravanje proširenja od strane stanovništva. Osim toga, ovim zahtevom želite naravno da izbegnete smanjenje novčane pomoći Vašoj zemlji do koga bi moglo doći novim proširenjem.

Tursku posmatrate kao važnog privrednog i strateškog partnera. Ipak ne možete da se pomirite sa članstvom Turske u EU, koja počiva na hrišćanskim vrednostima. Tu sumnju izrazite diplomatski.

Poslanik/-ca ENP-ED u Odboru za inostrane poslove Evropskog Parlamenta iz Francuske

Union pour un mouvement populaire (UMP) i evropske integracije

UMP je koalicija različitih konzervativnih partija, među kojima je i *Rassemblement pour la République* (RPR) – koja je nastala za vreme predsedničkih izbora 2002. i kasnije se u Francuskoj etablirala kao stranka. Partija vodi proevropsku politiku, koja teži adekvatnoj ulozi Francuske u ujedinjenoj Evropi. Ujedinjenje Evrope na početku 21. veka stranka vidi kao neophodan uslov za modernizaciju Francuske i za zajedničku nezavisnost na internacionalnom nivou. Vlada ubeđenje, da se veličina francuske nacije može očuvati samo u ujedinjenoj i nezavisnoj Evropi, koja je uređena po modelu federacije nacionalnih država i pazi na raznolikost pojedinih delova.

UMP-u je naročito važno stvaranje ne samo evropskog privrednog prostora, nego i političke unije, sa jasno definisanim osnovnim vrednostima i sopstvenim identitetom, kao i ostvarivanje političkih i socijalnih ciljeva. Takva Evropska unija treba da bude u stanju, da bude samostalni pandan SAD-u. To zahteva i stvaranje evropske odbrambene politike, koja može garantovati mir na kontinentu. Zbog ovoga se partija zalaže za ratifikaciju Ugovora o ustavu za Evropu.

UMP i predstojeće proširenje

Kao i veliki deo Francuza, i UMP je pozdravila i podržala poslednje proširenje kao kraj podele Evrope i unapređenje vrednosti mira, demokratije i solidarnosti. Proširenje na istok je time bilo deo geografske i istorijske logike kontinenta, a istovremeno i istorijski izazov. Pored istorijske i političke simbolike, stranka ističe i pozitivne privredne posledice na zapošljavanje i rast u Evropi. Ali, ona upozorava i da Francuska mora da poveća svoju privrednu aktivnost, ako ne želi da zaostane u novoj Evropi.

Članovi UMP već nekoliko godina zastupaju mišljenje, da je sadašnja EU skoro dostigla svoje prirodne granice. Pažnja stranke je sada usmerena ka očuvanju i daljem jačanju EU kao političke zajednice, koja počiva na vrednostima i sposobna je da funkcioniše. Apsolutno je neophodno da Unija jasno definiše svoje granice. Inače bi EU, koja stalno raste, spala samo na zonu slobodne trgovine, a takav razvoj je u potpunoj suprotnosti sa francuskim shvatanjem jedne političke i pre svega socijalne Unije. Zbog toga poslanici ove stranke zahtevaju konačno utvrđivanje granica EU, tako da može biti ostvarena jedna zajednička politika, posebno na poljima odbrane, spoljne politike i socijalne sigurnosti. Odlučujući faktor za stvaranje zajednice u ovom procesu samodefinisanja je, prema mišljenju stranke, zajedničko istorijsko i kulturno nasleđe zemalja.

Uzimajući to u obzir, UMP ipak zagovara članstvo Hrvatske i drugih balkanskih država, čim one sprovedu potrebne reforme. Da bi se očuvali sposobnost EU da funkcioniše i njen naročiti karakter, od tih zemalja se mora zahtevati potpuno preuzimanje *acquis communautaire*, tj. pravnog sistema prava i obaveza koje važe za sve države članice EU, pre nego što usledi članstvo.

Za UMP nije zamislivo proširenje van ovih granica. Inače bi Unija postala samo gomila suprotstavljenih interesa, demografski neuravnotežena tvorevina i privredni prostor bez

zajedničke volje i bez ikakvog međunarodnog uticaja. Da bi se to sprečilo, UMP zagovara kraj procesa proširenja nakon prijema pomenutih zemalja.

Naravno, to ne znači da Evropa treba da se sakrije iza nepropusnih granica od ostatka sveta. Za zemlje koje ne budu pripadale EU partija želi da izradi programe za intenzivna partnerstva.

Taktika:

Jedna od Vaših glavnih briga kao poslanika stranke UMP je da u skladu sa navedenom argumentacijom sprečite ulazak Turske u EU. Oslanjajte se na gore pomenute argumente i dajte do znanja, da se ovde ne radi o odluci protiv Turske, već o odluci za EU. Vi poštujete tu zemlju kao prijatelja i veliku naciju koja je mnogo napredovala ka demokratiji i pravnoj državi. Da biste taj proces i dalje podržali i izgradili obostranu saradnju, predložite da se Turskoj ponudi privilegovano partnerstvo sa EU.

Punopravno članstvo bi elementarno oslabilo funkcionalnost Unije i njen jedinstveni karakter. U jednoj tako raznolikoj zajednici ne bi se mogle ostvariti ni istinska politička i socijalna unija, ni međunarodna emancipacija od strane SAD. Objasnite da ovde nije u pitanju religija, nego političko očuvanje EU u njenoj originalnosti i svrsishodnosti. Za Vas bi članstvo Turske značilo beg od neophodne geografske definicije Evrope. Jer ako Turska bude primljena, ne postoje dovoljno jaki argumenti protiv priključenja zemalja kao što su Ukrajina, Moldavija, Belorusija ili zemlje Magreba, što bi značilo put ka EU bez jasno definisanih granica, koja bi se stalno širila.

Osim toga smatrate da je prema Turskoj poštenije jedno jasno «NE» nego ozbiljno «možda jednom», i ukažite na opšte skeptično držanje Evropljana, a naročito Francuza u odnosu na članstvo Turske i upozorite, da se ne sme igrati sa strahovima i nesigurnošću građana.

Pokušajte da unutar svoje frakcije nađete podršku za svoj stav, koalicija CDU-CSU bi mogla da Vam bude partner. Ma koliko da ste lično ubeđeni u svoj stav, morate prilikom strategije argumentovanja imati na umu, da je francuski predsednik, koji pripada Vašoj stranci, Turskoj oprezno signalizirao dugotrajnu perspektivu za članstvo. Morate imati u vidu takve nesuglasice unutar Vaše partije. Stoga izrazito naglasite, da težite ka privilegovanom partnerstvu sa Turskom, koje treba da omogući intenzivnu saradnju i dobrosusedske odnose i bez punopravnog članstva.

Osim toga vam je veoma bitno, da zbog čitave debate oko Turske politika EU usmerena ka Sredozemnom moru i njen odnos prema severnoafričkim državama, sa kojima je Francuska i istorijski gledano usko povezana, ne dospe u drugi plan. Zato predložite, da se pregovori sa Turskom povežu sa pojačanom politikom privilegiranog partnerstva, koje kasnije treba omogućiti intenzivnu saradnju i dobro susjedstvo van punog članstva.

Članstvo zemalja zapadnog Balkana također smatrate kritičnim. Članstvo Hrvatske biste i mogli nekako prihvatiti, ali samo iz razloga da ne ispadnete kao neko ko sve blokira. Ali i ovdje ste dosta povučeni i upućujete na strogo ispunjavanje Kopenhagenskih kriterija.

Poslanik/-ca EVP-ED u Odboru za inostrane poslove Evropskog Parlamenta iz Italije

Italija i evropska integracija – pozicija Forza Italie

Italija je potpisnica Rimskih ugovora iz 1957. god., članica NATO-pakta i Zapadnoevropske unije. Od početka Italija je bila ubeđena u ideju evropskog zajedništva i vodila je politiku jasno usmerenu ka Evropi. I danas je Italija jedna od članica koje su najsklonije integraciji.

Zbog njenog geografskog položaja za Italiju je politika vezana za Sredozemno more od velikog značaja. Zbog toga je i podržavala proširenje na jug (prijem Grčke, Španije, Portugalije, Bugarske i Rumunije), iako su joj ovih pet zemalja postali konkurenti na južnom poljoprivrednom tržištu.

Proširenje na istok, kome je Italija u principu bila naklonjena, bilo je dobro promišljeno iz finansijskih i bezbednosnih razloga. Pošto se Italija upravljala prema svojim interesima na Sredozemlju, za nju je bilo značajnije pitanje prijema Malte i Kipra nego neke srednje i istočnoevropske države. Ovo poslednje je bilo važno samo iz finansijskih razloga; Italija se plašila finansijskih gubitaka, koji bi nastali ulaskom tih zemalja, i smanjenja svog uticaja u EU.

Uprkos ovim sumnjama i desno-konzervativna partija Forza Italia (Napred Italija) je zagovarala proširenje. Forza Italia je nastala 1994 nakon raspada stranke «Democrazia Cristiana» kao novi politički pokret Silvia Berlusconi. Ona se zalaže za liberalniju i manje centralistički uređenu Italiju. Svojom delimično populističkim zalaganjem za patriotsku Italiju, koja je istovremeno otvorena i za zajedništvo i solidarnost u Evropi, odmah je izabrana kako u italijanski, tako i u evropski parlament. U Evropskom Parlamentu je zastupljena sa 24 mesta. Italija ima ukupno 78 poslanika u Evropskom Parlamentu.

Diskutabilna je Forza Italia prije svega zbog Berlusconi i njegovih izbornih obećanja. Predsjednik stranke je bio pred sudom više puta zbog korupcije, ilegalnog finansiranja stranke, krivotvorenja bilansa, a bio je tri puta osuđen na prvoj instanci na zatvorsku kaznu. Pravnovaljana presuda na zatvorsku kaznu od italijanskih sudova još nije izrečena.

Vlada koju od 2001. g. vode Berlusconi i Forza Italia dokazala se kao najstabilnija u poslijeratnoj historiji. Politički je često zapadala pod pritisak i mnoge stvari nije mogla progurati zbog masivnih protesta sindikata i djelomično zbog otpora koalicijskih partnera. Nakon izgubljenih parlamentarnih izbora 2006. g. protiv bivšeg predsjednika Komisije Romana Prodija Forza Italia je 2008. g. ponovno osvojila vlast.

Forza Italija i proširenje

Od nastanka Evropske unije Italija je podržavala sve mere, koje su za cilj imale učvršćivanje zajedništva. Zbog toga su sva dosadašnja proširenja bila ocenjena kao pozitivna za Evropsku uniju. Forza Italia je naklonjena i novom planiranom proširenju, ali ipak razmatra i političke prednosti i eventualne privredne mane. Demokratizacija i stabilizacija srednje i istočne Evrope je za Italiju važan cilj – ali ne na teret evropske politike usmerene ka sredozemnom moru.

Po pitanju prijema Turske u EU, Forza Italia se izjasnila pozitivno i time se odvajala od stanovišta Evropske Narodne Partije, kojoj pripada u Evropskom Parlamentu.

Taktika:

Vi se vodite idejom, da se Evropska unija širi, da bi time mogla ostvariti pravi smisao Rimskih Ugovora – stvaranje velike evropske zajednice. Naravno, zemlje kandidati moraju ispuniti političke i privredne uslove, pre nego što članstvo postane moguće. EU bi trebalo da velikodušno podržava reforme u tim zemljama, a da pri tome ne smanjuje pomoć područjima sadašnjih članica, naročito Italije, koja imaju slabo razvijenu strukturu.

I pored Vašeg odobravanja proširenja Vama je pre svega važno, da zbog proširenja na jugo-istok ne bude zapostavljena politika prema susedima na Sredozemlju. Vama je veoma bitna tesna saradnja sa tim susedima, da bi se time rešili problemi kao što je ilegalna imigracija u Evropu i borba protiv islamističkog fundamentalizma i terorizma. Vas naročito pogađaju ova dva problema zbog geografskog položaja Vaše zemlje.

Svesni ste toga, da je Vaš glas kao pripadnika najjače frakcije u Evropskom Parlamentu značajan. Pokušajte stoga, da unutar Vaše frakcije postignete saglasnost o najvažnijim pitanjima politike proširenja. Na savetovanjima iznesite potrebu za brzim proširenjem, i u pogledu Turske. U Vašim očima članstvo Turske u EU doprinosi još većoj zoni stabilnosti i demokratije, od čega će na kraju svi imati koristi. Iako to ne govorite javno, Vi smatrate, da bi članstvo Turske pojačalo pozicije i lobi južnih članica u EU.

Posebno jaku vezu Italija održava s Albanijom – ne samo iz historijskih razloga. U okviru angažmana na Balkanu Italija ne smatra samo Albaniju kao značajnu ulogu. Forza Italia želi iz geografskih razloga brzo približavanje Albanije EU-u, ali i zbog vala izbjeglica koji dolazi prema Italiji.

FRAKCIJA „SOCIJALDEMOKRATSKE PARTIJE EVROPE“ U EVROPSKOM PARLAMENTU (SPE)

Frakcija Socijaldemokratske Partije Evrope je nastala 1992. iz saveza Socijaldemokratskih i Socijalističkih partija Evropske Zajednice. Ona je sa skoro jednom trećinom poslaničkih mesta, druga po snazi u Evropskom Parlamentu i u njoj su zastupljeni socijalistički i socijaldemokratski poslanici svih evropskih zemalja. Po tradiciji, ova partija vuče korene iz borbe radnika za bolje uslove za rad i pravedniju raspodelu bogatstva. Poslanici SPE se posebno zalažu za prava radnika, za odbranu i povećanje ljudskih i građanskih prava, za jačanje mira i saradnje u jednoj Evropi bez granica, kao i za zaštitu potrošača.

Evropa je za poslanike SPE jedan međudržavni poredak, koji ima za ulogu da omogućiti veću društvenu ravnopravnost, više državne i privredne demokratije i više solidarnosti među svim narodima naročito u odnosu prema narodima trećeg sveta. SPE se zalaže za razvoj Evropske unije kao demokratske snage koja istovremeno čuva kulturnu šarolikost njenih naroda. Za ovu frakciju je Evropska unija instrument koji daje odgovore na izazove koje nacionalne države ne mogu samostalno da nađu odgovor. U tu grupu pitanja spada privredna globalizacija, ali i terorizam i opšte osiromašenje. Otvaranje novih radnih mesta i razvoj jednog evropskog socijalnog modela predstavlja jedan važan cilj unutar SPE. Ona zahteva jednu koordiniranu razvojnu strategiju kao i da se na unutrašnjem evropskom tržištu socijalnim temama posveti više pažnje. SPE se zalaže i za dalje jačanje uloge Parlamenta kao jedine direktno od naroda izabrane demokratske institucije.

SPE se zalaže za zajedničku spoljnu i bezbednosnu politiku kao i za zajedničku odbrambenu politiku u cilju obezbeđivanja mira u Evropi na putu njenog ujedinjenja. Ona proširenje Evropske unije vidi kao istorijsku šansu u konačnom prevazilaženju podeljenosti Evrope i u proširenju granica Evrope u cilju razvoja demokratije i stabilnosti čitavog kontinenta. SPE se zalaže za istovremene pregovore sa svim kandidatima za prijem u EU, uprkos različitosti termina za prijem. Po SPE- u odlučujuće za prijem u EU je prihvatanje zajedničkih socijalnih standarda, iako se ona istovremeno zalaže za fleksibilnost u vidu prelaznih rešenja. Stav ove frakcije je da EU treba da pruži posebnu pomoć onim kandidatima koji u integracionom procesu zaostaju.

U pogledu Turske SPE naglašava principijelnu otvorenost Unije kao i mogućnost kasnijeg pristupa, koji je inače predviđen 1963. prvim sporazumom o pridruživanju. Pre nego što bi pregovori počeli, SPE bi svakako ostala pri već više puta definisanim „političkim kriterijumima“ za pristup EU, a to su: razvoj solidne demokratije, uspostavljanje pravne države, puno poštovanje ljudskih i manjinskih prava i negovanje dobrosusedskih odnosa na osnovi međunarodnih pravnih principa i međunarodnih ugovora.

Frakcija vidi potrebu za detaljnim provođenjem političkih i ekonomskih reformi na zapadnom Balkanu. Zemlje zapadnog Balkana moraju i dalje raditi u pravcu ispunjenja Kopenhagenških kriterija, u kojima stoji da je potrebno postojanje funkcionirajuće tržišne privrede, ekonomska stabilnost, poštovanje prava manjina i saradnja sa susjednim državama. SPE zalaže se za naredni korak, a to je ukidanje viznih odredbi za građane/ke zapadnog Balkana.

Potpuna saradnja s Međunarodnim sudom pravde u Den Haagu ostaje središnji uvjet za početak pregovora u pogledu prijema u EU.

Napredak Hrvatske šalje dobar signal sa stanovišta SPE-a drugim zemljama zapadnog balkana u pogledu njihovih šansi za pristupanje, čim ispune tražene uvjete.

Posebno je saradnja između Evropskog parlamenta i parlamenata zapadnog Balkana odlučujući faktor u pripremama zemalja za prijem u EU.

Vaši zadaci kao člana ove frakcije:

Zamislite da ste član ove frakcije. Vaše grupacija je momentalno druga po snazi u Evropskom Parlamentu. Na taj način imate veliki uticaj na sve diskusije u plenumu, ali se ipak ne nalazite u posedu apsolutne većine i stoga niste u položaju da sami reagujete na inicijative Komisije. Za to vam je potrebna podrška drugih političkih grupacija i veoma je važno da budete svesni veoma jake uloge Evropske Narodne Partije u Evropskom Parlamentu koja može u odlučujućem momentu da blokira vašu inicijativu tako što će potražiti manje koalicione partnere.

Na vama je da nadjete put ka kompromisu, tj. zlatnu sredinu. Sa jedne strane morate tražiti kompromis – što može da vodi ka gubljenju političkog identiteta – dok sa druge strane istrajavanje na sopstvenim stavovima može da dovede do smanjivanja političkog uticaja EP, ukoliko ne budete u stanju da se dogovorite sa svojim kolegama.

Na taj način bi se odluka našla u rukama Komisije i Saveta ministara Evropske unije.

U svakoj frakciji postoje posebni eksperti za određena politička područja. Oni su u sastavu „odbora za inostane poslove“ i rade uglavnom na pitanjima budućeg uređenja Evropske unije koja je u procesu transformacije i proširenja. Na vama je da sagledate rizike i nove mogućnosti koje pruža ponovno proširenje EU, ovoga puta na zemlje jugoistočne Evrope. Vaš zadatak je da se sa ostalim članovima SPE dogovorite i zauzmete zajedničko stanovište po pitanju proširenja EU. Istovremeno ćete se dati u potragu za političkim istomišljenicima u drugim frakcijama u cilju sklapanja koalicija kao što ćete na ovu temu voditi i argumentovanu diskusiju u Parlamentu sa ciljem da političkog protivnika uverite u ispravnost svog stanovišta. Budite svesni činjenice da je pričanje, samo po sebi, beskorisno ako ne posedujete sposobnost da saslušate druge stavove. U cilju što efektivnije organizacije rada EP, radićete na kompromisu sa ciljem uspešnog sagledavanja predloga koje Savet ministara podnosi Uniji, koji ponekad nisu na liniji Evropskog Parlamenta.

Poslanik/ca SPE u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Austrije

Austrija u EU – pozicija SDP

Na osnovu Zakona o neutralnosti iz 1955. Austrija je dugo bila uzdržana u pogledu pristupanja EU. Posle promene političkog kursa 1995. ipak je usledilo pristupanje Evropskoj uniji, što je i bila želja većine Austrijanaca.

Još pre nego što je postala članica, Austrija je nagovestila svoju želju da bude u sastavu država koje čine jezgro Evropske unije. Tako je, npr. potpisala Šengenski sporazum kojim se reguliše postepeno ukidanje kontrole kretanja fizičkih lica na unutrašnjim granicama država potpisnica. Uprkos svojoj spoljnopoličkoj neutralnosti posle drugog svetskog rata, Austrija učestvuje u Zajedničkoj spoljnoj i bezbednosnoj politici EU (CFSP).

SDP je dugo godina bila partija na vlasti a ova stranka je dala i kancelara (premijera) kada je Austrija pristupila EU. Što se tiče evropskog političkog aspekta, austrijski socijaldemokrati su posebno koncentrisani na tri oblasti:

- Dalji socijalni razvoj i obezbeđivanje zaposlenosti u EU
- Reforma institucija EU sa prioriternim ciljem sprečavanja netržišnog privređivanja, korupcije i pronevere
- Uspostavljanje evropskog bezbednosnog sistema uz očuvanje neutralnosti Austrije.

Izborom poslednje, desno orijentisane austrijske vlade, u SDP u EU kao i drugde u svetu dolazi do velikih spoljnopoličkih iritacija i diplomatske napetosti. Mora se napomenuti da se nova austrijska vlada u svom dosadašnjem političkom radu veoma založila za prevazilaženje podozrivosti prema njoj i jasnije isticanje svog evropsko-političkog usmerenja.

SDP i sledeće proširenje EU

SDP je, posebno motivisan privrednim i bezbednosno-političkim razlozima, poržao poslednja dva talasa proširenja EU za 12 srednjoevropskih i istočnoevropskih zemalja. Činjenica da se Austrija nalazi na istočnoj granici EU je imala za posledicu da je dalja integracija istočnoevropskih država njen vitalni interes. Austrija, kao i ostale članice koje se graniče sa zemljama srednje i istočne Evrope, od političke i ekonomske tranzicije u ovim zemljama imaju veliku korist. Njena trgovinska razmena sa pomenutim državama kontinuirano raste. Pored toga u posebnom interesu Austrije je suzbijanje konflikata kao što je bio u bivšoj Jugoslaviji, i njima sličnih, kao i ilegalne ekonomske migracije.

Posle sprovedenog poslednjeg velikog proširenja EU prema istoku, Austrija se primarno zalaže da se sprovede konsolidacija u cilju potpune integracije aktuelnih članica kao i premeštanje težišta političkog delovanja na pitanja izgradnje socijalno solidarne Evrope. Pri tome je od značaja i raspoloženje biračkog tela koje u sve većoj meri izražava svoj strah po pitanju posledica proširenja EU, pogotovo u pogledu tržišta rada.

SDP se zauzimala za prijem Bugarske i Rumunije u članstvo, ali „uz svu neophodnu opreznost“.

Prednosti članstva u EU-u Austrije postoje uprkos svim nedoumicama. Eu je s jedne strane najuspješniji mirovni projekt na svijetu, a s druge strane bi Austrija novim proširenjem mogla dobro profitirati u ekonomskom smislu. Ipak, postoji potreba za poboljšanjem. SPÖ je prije za to da je razvije socijalna unija nego Evropska unija. Ubuduće ne smije na dnevnom redu stajati samo privredni zadaci već i jednake šanse i fer-odnos. Također treba razvijati ekološku komponentu u EU-u. U vrijeme promjene klime ne smije doći do smanjenja zaštite okoliša u Evropi.

Zahtjevi SPÖ-a za 2009. g. su sljedeći:

- otvoreno priznanje mirovnom projektu EU-a i članstvu Austrije u EU
- Socijalna unija, socijalna Evropa, koja će ozbiljno razmatrati interese ljadnika u EU
- Visok angažman Austrije kao neutralne zemlje i kao aktivan partner u ujedinjenoj Evropi
- Više demokracije, jača uvezanost građana u evropske procese donošenja odluka, kako bi se spriječila sumnja u EU
- Priznanje prijema Hrvatske u EU i jasnom perspektivnom za članstvo svih zemalja zapadnog Balkana
- Skeptično vrednovanje pristupa Turske; osnovni uvjet za prijem jeste pozitivan rezultat referenduma u Austriji

Da je SPÖ na pravom putu u evropskoj politici, dokazuje i jedno istraživanje iz 2008.: 67 posto izjasnilo se za referendum u pogledu prijema budućih promjena ugovora i time povezanim prijemom u EU; samo 22 posto je bilo protiv referenduma.

Taktika:

Vi kao poslanik SDP u Evropskom parlamentu zastupate aktuelnu partijsku liniju po pitanju proširenja i uređenja EU, i pri tome nepreciznosti i sive zone u partijskom programu popunjavate po sopstvenom uverenju. Već zbog multinacionalne prošlosti Austrije, principijelno podržavate integraciju i zainteresovani ste za pojačanu političku, privrednu i kulturnu razmenu sa državama koje su izrazile želju za prijemom u članstvo. Opasnost od nepopularnosti proširenja EU u vašoj izbornoj bazi otklanjate razjašnjavanjem i predočavanjem korisnih strana proširenja za Austriju. Doduše i vaš stav je da prijem novih članica u EU ne može da se vrši ni ishitreno a ni bezuslovno.

Kako biste poslušali sumnje birača, tražite da se referendumom odluči u Austriji o pitanju proširenja Unije i promjenu ugovora (ugovor iz Nizze i Lissabona). Vaši zahtjevi nisu podržani od drugih stranaka iz Austrije.

Generalno Vam je važno da dodatna diskusija o proširenju ne optereti sama sebe i ne uspori integraciju EU-a. Pledirate za to da se najprije napravi kratka konstruktivna pauza u proširenju i da se koncentrira na poboljšanje trenutnog stanja.

Uopšte uzevši, vama je važno da nova diskusija o proširenju ne baci u drugi plan i ne uspori ni razvoj ni napredovanje integracionog procesa u EU. Stoga se zalažete za jednu kratku konstruktivnu pauzu u proširenju EU i za koncentrisanje na konsolidaciju i produbljivanje uspostavljenog pravnog sistema. Vama je stalo do unapređenja socijalne komponente Evropske unije i obezbeđivanja privrednog rasta i zaposlenosti.

Podržavate prije svega pregovore s Hrvatskom, ali i s drugim zemljama Balkana. Ovdje se pozovite na historijsku multilateralnu saradnju. Imate specijalni interes za pristup tako što se neće čekati na presudu Suda u Haagu, nego da se naprave vlastiti kriteriji. Argumentirate to tako što je u postupku protiv hrvatske vojske, Hrvatska se pokazala kooperativnom sa Sudom.

Vi se zalažete da ovi prioriteti ni kod budućih proširenja ne padnu u drugi plan. Kada je sve to obezbeđeno, zalažete se prevashodno za početak pregovora sa Hrvatskom o pristupanju EU. Ovde dolazi posebno do izražaja vaša istorijska kompetencija u domenu multilateralne saradnje. Vama je u posebnom interesu da se Hrvatska primi u stalno članstvo EU i stoga se izjašnjavate u smislu uspostavljanja sopstvenih kriterijuma za otpočinjanje pregovora a ne za njihovo uslovljavanje odlukom Tribunala za ratne zločine. Vaša argumentacija se zasniva na stavu da tekući, kao i već okončani postupci protiv hrvatskih vojnih lica pred tribunalom, u dovoljnoj meri dokazuju spremnost hrvatske vlade za saradnju. Naglašavate da se pregovori u svakom momentu mogu prekinuti, u slučaju da Hrvatska ubuduće bojkotuje saradnju,.

U poređenju sa ova tri kandidata za prijem u članstvo, Turskoj pripada po vašem mišljenju daleko manji prioritet. Vi se doduše striktno ne protivite prijemu Turske, ali energično skrećete pažnju na njene aktuelne deficite u pogledu ispunjavanja kriterijuma za pristupanje i istrajavate na tome da se početak i trajanje pregovora sa tom zemljom ne odvija ishitreno. Težište vaše argumentacije se nalazi u činjenici da je između vladine reforme zakonodavstva i sprovođenju istih reformi u praksi prisutna velika neusaglašenost – posebno na području nezaposlenosti, siromaštva, iskoršćavanje dečje radne snage i ilegalnog zapošljavanja. Osim toga istrajavate na proveru privredne i socijalne kompatibilnosti Turske i EU. Uopšte uzevši dajete prednost uspostavljanju jedne posebne saradnje nad pristupanjem Turske Evropskoj uniji. U vezi sa ovim možete da tematizirate osnivanje Evropsko-Turske unije.

Poslanik/ca SPE u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Nemačke

Nemačka i Evropska unija – pozicija SDP

Nemačka je jedna od šest država osnivača Evropske ekonomske zajednice i od samih početaka je vodila intenzivnu integracionu politiku. Ovakva politika je utemeljena na činjenici da je evropska integracija, ubrzo posle završetka drugog svetskog rata, otvarala mogućnost Nemačkoj ne samo da prevlada svoje dugogodišnje neprijateljske odnose sa Francuskom i transformiše ih u jedan odnos zasnovan na poverenju, već i da zahvaljujući učestvovanju u nadnacionalnim procesima odlučivanja, povрати deo svog suvereniteta kao i određeno međunarodno priznanje i sposobnost delovanja. Ujedinjena i funkcionalna Evropa je u suštinskom interesu Nemačke a saradnja sa Francuskom u okviru „nemačko-francuskog motora“ ima apsolutni prioritet.

Socijaldemokratska partija Nemačke (SDP) takođe zastupa dalju integraciju, uključujući i političku uniju, i očekuje da EU i dalje ostane sposobna da odgovori na sve izazove koji se nađu pred njom. Stoga se zalaže za razvoj zajedničke evropske spoljne i odbrambene politike u kojoj bi bilo omogućeno da se odluke donose većinskim brojem glasova kako bi se na taj način obezbedila njena funkcionalnost.

SDP i sledeće proširenje EU

Nemačka se iz različitih razloga zalaže za ponovni prijem država sa prostora istočne i jugoistočne Evrope. U njenom vitalnom političkom-bezbednosnom interesu se nalazi ekonomska i politička stabilizacija dotičnih država. Osim toga Nemačka je, u više prilika, uvek nanovo skretala pažnju na istorijsku i moralnu obavezu da se istočnoevropskim državama omogući integracija u EU kako bi se prevazišla veštačka podela. Istovremeno, Nemačka je svakako ponajviše suočena sa socijalnim i privrednim izazovima koji proizilaze iz ponovnog proširenja, kao npr. sa migracijom sa istoka na zapad i prilivom tzv. jeftine radne snage.

Uprkos određenog opreza u domenu slobodnog kretanja radne snage, SDP smatra dosadašnje proširenje EU na istok obostrano korisnim i posebno naglašava širenje mira, bezbednosti i stabilnosti, borbu protiv organizovanog kriminala, zaštitu od ilegalne migracije kao i ekonomske prednosti proširenog unutrašnjeg tržišta.

U pogledu novih istočnih suseda Evropske unije kao i Balkana SDP se zalaže za dosledno uspostavljanje ugovornih instrumenata za partnersku saradnju koja ipak ne mora automatski da vodi ka članstvu u EU. Hrvatskoj se doduše stavlja u izgled moguće članstvo pod uslovom da njena Vlada izrazi spremnost da bezuslovno sarađuje sa Tribunalom za ratne zločine na području bivše Jugoslavije.

SDP se 2001. g. zalagala za to da se najprije iskoriste sve mogućnosti na makedonskoj i albanskoj sukobljenoj strani. Nasilje kao sredstvo za postizanje političkih ciljeva treba izbegavati. Makedonija je upućena na pomoć izvana u pogledu ekonomske pomoći.

Potrebno je razviti dugoročni koncept kako bi se u balkanskoj regiji stvorila perspektiva za mir, slobodu i blagostanje. Pravi pristup jeste Pakt stabilnosti za Balkan. Treba ga razvijati sve dok se ne pretoči u pristup Evropskoj uniji.

Hrvatskoj bi ubrzo trebalo omogućiti pristup jer se hrvatska vlada bezuvjetno opredijelila za saradnju s Tribunalom za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji.

Po pitanju Turske, zagovara se perspektiva članstva u budućnosti kao i otpočinjanje pregovora u tom cilju pri čemu se na to gleda kao na istorijsku šansu za čitav kontinent. SDP naglašava da opcija članstva ima stimulatívno dejstvo na poprilične napore Turske u sprovođenju reformi, sa jedne strane, kao i geostrateške i privredne prednosti za EU i Nemačku, sa druge strane.

Argument da EU nije u stanju podnijeti još i priključenje Turske SPD-u je sumnjiv:

- Od odluke u Kopenhagenu do prijema 10 novih članica 1. maja 2004. g. trajalo je 11 godina. Društva u Poljskoj, Mađarskoj, Češkoj Republici i drugim zemljama danas su potpuno drugačija od 1993. g. I EU se promijenila.
- Turks araćuna s periodom pregovora od najmanje 10 godina, premijer Erdogan je sam naveo godinu 2019. kao cilj. Do 2020. godine će se promijeniti ne samo Turska nego će se i EU promijeniti. Do tada će i EU provesti svoje unutrašnje reforme. Usvajanjem ustava EU-a bit će moguće podnijeti i pristup Turkse i drugih evropskih jugoistočnih zemalja.

Turska privreda bilježi pozitivan razvoj. Rasla je od 1990. do 2002. g. prosječno za 3%. 2003. g. porastao je BND za 5%. I problem inflacije se smanjio u proteklih godina.

Taktika:

Vi kao nemački poslanik SDP – a u Evropskom parlamentu oduvek ste priželjkivali trenutak završetka konflikta „istoka“ i „zapada“ kako bi najzad i istočnoevropske države mogle da postanu članice, zapadnoevropski orijentisane, Evropske unije. Osim toga, vi smatrate proširenje velikom šansom za privredu da osvoji nova tržišta i time omogući otvaranje novih radnih mesta. Prevagu nad srednjoročno, neminovnim dodatnim ekonomskim opterećenjem nosi ipak dugoročna perspektiva dobiti.

Vi ne skrivate da biste Nemačku rado videli u ulozi vodeće evropske sile koja se posebno angažuje u domenu zaštite životne sredine, socijalnog standarda i zaštite prava potrošača.

Vi takođe kritički istupate po pitanju velikog finansijskog opterećenja Nemačke koje nastaje kao posledica pomoći EU njenim strukturno slabim članicama. Ova tema kao i odumiranje agrarnog sektora su domeni u kojima vas uvek kritikuju prilikom vaših poseta domaćem izbornom okrugu. Poneki birači se pribojavaju, da će u slučaju ponovnog proširenja EU i to upravo u slučaju Turske, doći do još većeg finansijskog opterećenja u vidu transfernih obaveza a prisutan je i strah od rastućeg kriminaliteta i dovođenja u pitanje aktuelnog evropskog agrarno-tržišnog sistema. Kod velikog broja birača prisutan je i veliki strah od nelojalne konkurencije zbog jeftine radnom snagom na tržištu rada te vi jednostavno ne možete ignorisati sumnjičavost vaših birača.

U slučaju Hrvatske ostajete verni tradicionalnoj liniji Nemačke i zagovarate započinjanje pregovora o pristupanju. Ipak, postavljate uslov da Hrvatska bolje sarađuje sa Tribunalom za ratne zločine.

Takođe, zalažete se za otpočinjanje pregovora sa Turskom čim ona ispuni kopenhagenske kriterijume pri čemu ste sasvim svesni da se u domenima slobode veroispovesti, zaštite manjinskih prava i pravne države, još mnogo toga mora učiniti. Vršite pritisak na Tursku da se ovi deficiti otklone što pre. Ako je to garantovano, Vas stav je da prednosti učlanjenja Turske imaju argumentovanu većinu: podupreće se i jačati reformski proces u Turskoj, proširenje unutrašnjeg tržišta donosi svima privredne prednosti, spoljnopolitički autoritet EU raste a Turska kao članica može da predstavlja most ka islamskom svetu.

Vaš stav je da Turska ima evropske istorijske korene i stoga pripada evropskim državama. To je, priznavanjem statusa kandidata, od strane EU već i oficijelno potvrđeno. Religija i kultura ne padaju u argumente protiv pristupanja Turske pošto je Evropska unija zajednica zasnovana na zajedničkim standardima a nije zajednica zasnovana na religioznoj osnovi i ona upravo opstaje zahvaljujući svojoj ugovorima zagaranovanoj kulturološkoj šarolikosti. Nipošto nemojte zaboraviti da u Vašoj izornoj bazi, upravo u pogledu Turske i mogućih migracionih pomeranja u slučaju njenog pristupanja, preovladavaju podeljena osećanja i da je pitanje Turske na evropskoj političkoj sceni povod mnogih diskusija. Ne istupajte dakle previše ofanzivno, da ne biste doživeli brzu političku izolaciju, i zahtevajte uspostavljanje prelaznih perioda u domenu tržišta rada, a sve u interesu svojih birača. U slučaju otpora prema vašim stavovima, upućujte uvek na činjenicu da niko ne želi Tursku već sutra da primi u EU već da se radi o procesu koji se proteže ne period od najmanje deset godina. Iz ovog razloga se argument, kao što je nedovoljna funkcionalnost jedne proširene EU, ne može na odgovarajući način podupreti činjenicama.

Malta u EU i proširenje – pozicija Partit Laburista (Radnička stranka)

Politička zbivanja na Malti dominiraju uglavnom kroz dvije velike stranke – Radnička stranka Partit Laburista i konzervativno-liberalna Nacionalistička stranka. Obje su dosad predstavljale naizmjenično većinu u malteškom parlamentu i time vlast u državi.

U pogledu pristupa Evropskoj uniji na Malti nije vladao politički konsenzus. 1990 g. Malta je pod vodstvom Nacionalističke stranke podnijela svoj zahtjev za prijem u EU, koji je 1996. g. vlada Partit Laburista povukla. Nakon ponovnog dolaska na vlast 1998. g. Malta je ponovila svoj zahtjev za pristup. Od tada je pristup EU-u bio Maltin najznačajniji vanjskopolitički cilj. Na referendum 8. marta 2003. g. 53,6 % stanovnika izjasnilo se za priključenje EU-u. To je i razlog što je 2003. g. ponovno pobijedila Nacionalistička stranka. 1. maja 2004. g. Malta je ušla u EU i zamijenila Luksemburg na mjestu najmanje države u Uniji.

Na parlamentarnim izborima u proljeće 2008. g. ponovno je pobijedila Nacionalistička stranka.

Stranka Partit Laburista, koja je osnovana 1921. g., odnosila se prema integraciji Malte u EU vrlo kritički. Iako je stranka zagovarala pojačanu političku i ekonomsku saradnju s EU-om, kao u okviru sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju u obliku slobodne trgovinske zone, ipak je odbila članstvo u EU iz raznih drugih razloga.

Stranka Partit Laburista zastupala je mišljenje da politička unija donosi velike obaveze i teret za Maltu. Ona se pribojavala negativnih ekonomskih posljedica koje bi mogle dovesti do povećanja siromaštva i povećanja socijalne nejednakosti. Od pristupa Malte EU-u stranka je promijenila svoje stavove i sada su proevropski, ali s dosta kritike. Trenutno je ova stranka najveća opozicijska stranka. Postotak izlaska na izbore je vrlo visok zbog obaveze izlaska na izbore, što je potvrđeno i 2004. g. kada se birao Evropski parlament.

1. januara 2008. g. Malta je uvela euro kao valutu.

U Evropskom parlamentu stranka Partit Laburista pripada Frakciji SPE. Iako SPE zagovara ponovno proširenje Unije, Partit Laburista ostaje u ovoj tački pri svom stavu. Ona se više drži po strani. Znači, nije protivnik proširenja, ali je dosta skeptična.

Taktika:

Uprkos vašem članstvu u Frakciji SPE ne glasate bezuvjetno ponovnom proširenju EU-a. Dostate skeptični u pogledu pristupanja novih članica, neovisno o geografskom položaju i veličini država.

Vaša najveća bojaznost je u tome da će privredne, ali i socijalne karakteristike EU-a oslabiti prijemom novih članica koje su dosta ekonomski siromašnije. Moguće posljedice su veća socijalna nejednakost i opasnost od siromaštva.

Ali pazite da svoje stavove iznesete oprezno i diplomatski jer je SPE drugačijeg mišljenja; naime daje glas prijemu novih članica. Zato ste svjesni činjenice da ste mala stranka sa svega 3 zastupnika u Parlamentu i da je Vaša mogućnost utjecanja mala. Stoga tražite saveznike za svoju poziciju, ali istovremeno budite otvoreni za kompromise.

Naročite zastupate stav da se zbog svog geografskog položaja zalažete da to da Evropska unija proširi svoja nastojanja na prostor sjeverne Afrike.

Poslanik/ca SPE u Odboru za inostrane poslove Evropskog Parlamenta iz Švedske

Švedska u Evropskoj uniji – stav Švedske Socijaldemokratske Radničke Partije

Švedska je od ranog 19. veka bila zemlja koja se u suštini držala na distanci od razvojnih tokova kontinentalne Evrope. Zahvaljujući svojoj dugotrajnoj „politici neutralnosti“ i sa njom povezanom političkom izolacijom, zemlja je uživala u jednom dugom mirnodopskom razdoblju koje je opet doprinelo formiranju opšteg stava da pridruživanje Švedske Evropskoj zajednici ustvari nije bilo neophodno. Stav Šveđana je bio da Evropa treba da bude samo kontinent slobodne trgovine među suverenim državama. Uz to je intezivnija zajednička politika sa neposrednim susedima omogućila, već od 1952., nastanak „Severnog Saveta“.

Ugovor iz Maastricht-a (1993.), velike promene u srednjoj i istočnoj Evropi kao i sve življa trgovinska razmena između Švedske i EU su urodile redefinisanjem Švedske politike prema Evropi. 1. januara 1995. Švedska je pristupila Evropskoj uniji. Referendum za pristupanje privrednoj i monetarnoj uniji, u septembru 2003., se završio negativno, tako da evro nije uveden kao sredstvo plaćanja. Na ovom primeru se pokazalo da većina Šveđana nije odustala od svog dotadašnjeg kritičnog stava prema Evropskoj uniji.

Švedsko članstvo u EU se zasniva prevashodno na njenom interesu da obezbedi bazu za svoj privredni razvoj, zaposlenost i blagostanje preko slobodnog pristupa internacionalnom tržištu. Uz to su Šveđani veoma ponosni na tekovine svog socijalnog modela, zaštite životne okoline i transparentnog načina rada vlade i sve to ne žele da ugroze evropskom politikom. Stoga je težište evropske politike Švedske politika zapošljavanja i privrednog rasta, ravnopravnost muškarca i žene, zaštita životne sredine i potrošača kao i transparentnost, demokratska legitimacija i neposrednost evropskih institucija. Za Švedsku i za njenu socijaldemokratsku radničku partiju pored ovih tema su isto tako važni politički domeni i evropska sigurnosna i odbrambena politika (ESVP).

Socijaldemokratska radnička partija je osnovana 1889. i najstarija je švedska partija. Posle svog prvog učešća u konstituisanju vlade, 1917, bila je skoro 70 godina vladajuća partija a, posle nekoliko prekida, 2002. godine je ponovo izabrana za vladajuću stranku. Trenutno, socijaldemokrati su konstituisali manjinsku vladu koja će po dogovoru biti podržana ili od Levičarske Partije ili Partije za zaštitu životne sredine. Od ukupno 19 švedskih poslanika u Evropskom Parlamentu pet je iz redova Socijaldemokratseke Radničke Partije Švedske.

Socijaldemokratska Radnička Partija i proširenje EU

Najprioritetniji cilj Švedske, naime istorijska šansa za prijem baltičkih suseda i trgovinskih partnera u Evropsku uniju, postignut je poslednjim proširenjem EU 1. maja 2004. godine. Uprkos određenih skepsi, Švedska je podržala poslednji proces proširenja za vrijeme svog predsedavanja 2001. g., te je i dalje otvorena za nastavak ove politike proširenja. Za vreme svog predsedavanja Evropskim Savetom, kao i sada, Švedska je uprkos određenoj sumnjičavosti podržavala proces proširenja Evropske unije. Ovakav stav Švedska argumentuje time da gravitacija Evropskoj uniji dovodi do veoma

primetnog demokratskog, privrednog i socijalnog napretka u zemljama kandidatima za prijem. A to se zauzvrat pozitivno odražava na bezbednosnu situaciju Švedske, a i čitave Evrope.

Pored toga Švedskoj je, iz istorijskih i geografskih razloga, blisko partnerstvo sa Rusijom veoma važno. Njena vlada se nada da će, prijemom istočno i srednjoevropskih država u EU, istovremeno nastati svež impuls na polju odnosa između EU i Rusije. Sa druge strane, Švedska mora u okviru svoje politike proširenja EU da uzme u obzir da Rusija veoma kritički posmatra težnju bivših sovjetskih republika da se približe Evropskoj uniji.

Socijaldemokratska radnička partija je, i pored svog zalaganja u procesu proširenja EU, i nadalje zagovornik striktno primene kopenhagenskih kriterijuma kao uslova za prijem. Ti kriterijumi treba da budu merilo za procenu da li je jedna zemlja sposobna da bude primljena u članstvo EU ili nije. U vezi sa ovim za Švedsku je očuvanje socijalnih i ekoloških standarda u zemljama koje pristupaju EU od velikog značaja, i to zato da bi se unapred sprečilo ugrožavanje švedskog socijalnog modela.

I na kraju, kao jedna od zemalja koje plaćaju veliki doprinos, Švedska se pribojava obaveze da snosi prekomerno veliki deo troškova proširenja i stoga se zalaže za jasno definisanje mogućih troškova, istog kao i za reformu finansijski zahtevne zajedničke poljoprivredne politike pre nego što usledi prijem novih članica u EU.

Taktika:

Kao predstavnik socijaldemokratske partije na vlasti, uopšte uzevši se zalažete za prijem novih članica u EU. Sa obzirom na zabrinutost vaših građana koji su kritični prema EU, ipak vezujete vašu saglasnost za određene uslove. Vaš najvažniji uslov je ispunjavanje kopenhagenskih kriterijuma, a naročito poštovanje socijalnih i ekoloških standarda od strane zemalja kandidata za prijem. Isto tako zahtevate garanciju da će se transparentnost i demokratska legitimacija evropskog sistema odlučivanja i posle proširenja EU održati i dalje jačati. I zaključno, zahtevate u krugu aktuelnih članica EU da se finansijski zahtevna evropska poljoprivredna politika, još pre prijema novih poljoprivredno orijentisanih zemalja, reformiše i otvori za tržišne činioce.

U pogledu Balkana, vi takođe jasno vidite međuzavisnost perspektive Evrope i ubrzanja stabilizacionog i reformskog procesa. Vi se zalažete da se, paralelno aktivnostima u cilju stabilizacije regiona, pripremi i njegova integracija u zapadne strukture. To ne mora po svaku cenu da poprimi formu prijema u EU, nego se može uobličiti i u vidu specijalnih partnerstava. U ovom momentu vi svakako isključujete mogućnost započinjanja pregovora sa Hrvatskom, pošto ona po vašem mišljenju nije pokazala zadovoljavajuću saradnju sa Tribunalom za ratne zločine.

Vi očekujete da za Tursku važe isti parametri kao i za ostale kandidate za prijem: ako ona ispuni kriterijume i konsekventno istrajava na sprovođenju reformskog procesa, vi ćete se založiti za započinjanje pregovora o prijemu u članstvo EU. Od Turske očekujete jedan pozitivan signal i stimulaciju za sprovođenje dogovorenih reformi. Ipak ćete Turskoj jasno staviti do znanja da je do prijema u članstvo preostalo da se reši još dosta problema, kao što su pitanje ljudskih prava, ravnopravnosti žena, ukidanje zlostavljanja i položaj Kurda.

Poslanik/ca SPE u Odboru za inostrane poslove Evropskog Parlamenta iz Velike Britanije

Velika Britanija u EU – pozicija Laburističke partije

Interesi Velike Britanije su, usled njenog nekadašnjeg statusa svetske sile i zbog njenog specifičnog odnosa sa nekadašnjim kolonijalnim državama, globalni i nisu usredsređeni isključivo na Evropu. Stoga je Velika Britanija vodila, u prošlosti u odnosu na EU, često dvosmisleni pa i indiferentnu i izolacionističku politiku. Ona je smisao evropske integracije videla pre svega u privrednom domenu, dok je prema daljoj političkoj integraciji – koja uključuje prenošenje državnog suvereniteta na nadnacionalne institucije EU – bila skeptična. Iako je u međuvremenu politika Evropske unije postala prioritetna za Veliku Britaniju, isti prioritet uživa i njen čvrst savez sa SAD. U poslednje vreme je vlada Tonija Blera (Tony Blair) pojačala svoje napore sa ciljem da Velikoj Britaniji pripadne uloga jedne od vodećih zemalja EU koja je ozbiljan faktor u ostvarenju stabilnosti i blagostanja u Evropi mira i demokratije. Laburistički premijer smatra da je njegov pozitivan angažman u ovom domenu, najbolji put da zaštiti svoje nacionalne interese, da povрати uticaj koji je izgubio, kao i da za svoju zemlju obezbedi da najbolji mogući način.

Velika Britanija se u okviru Evropske unije zalaže za ekonomske reforme koje bi, pomoću liberalizacije tržišta, privatizacije i socijalne pravde, urodile novim mogućnostima u oblasti zapošljavanja, kao i inovacija. Velikoj Britaniji je takođe stalo do zajedničke spoljne i bezbednosne politike, kao i zajedničke odbrambene politike. Njen stav, po tom pitanju, je da pomenuta politika treba da se odvija na međudržavnom nivou i da ne sme podrivati autoritet drugih saveza – pre svega NATO-a.

Laburisti i predstojeće proširenje EU

Proširenje Evropske unije smatraju laburisti jednom velikom istorijskom i razvojnom šansom za zemlje koje su izrazile želju da pristupe EU kao i za članice EU. Velika Britanija se takođe za poslednja dva proširenja EU-a, 2004. i 2007. g., kada je ukupno 12 novih država primljeno u članstvo. EU je sada najveće jedinstveno tržište na svetu. Na toj činjenici su zasnovane vizije razvoja i tehnološkog napretka čitave Evropske unije, kao i vizije stabilnosti i političkih i ekonomskih reformi srednjo i istočnoevropskih zemalja.

I po pitanju novih proširenja EU Velika Britanija zastupa „fair play“ stav: svaka zemlja treba da bude objektivno i na bazi svog napretka vrednovana u vezi sa ispunjavanjem kopenhagenskih kriterijuma, Na osnovu prijema u Evropsku uniju Velika Britanija zasniva svoju nadu u stabilnost i blagostanje balkanskih zemalja, što je najbolja garancija protiv nemira i ratova koji su ovaj region potresali 90-ih godina. Iz, pre svega strateških, razloga Velika Britanija je, takođe, principijalni pristalica pristupa Turske Evropskoj uniji. Ona u principu ima pozitivan stav prema prijemu Ukrajine i Moldavije u EU, dok od ostalih zemalja, u sledećih 20 godina, ne vidi realnu šansu za prijem iz razloga prevelike političke i ekonomske udaljenosti od normativa EU.

Proširenje EU ne uživa kod laburističke partije veliki prioritet, pre svega zbog toga što ona sa svojim pro-evropskim stavom nailazi, kod velikog dela stanovništva i štampe, na nezainteresovanost i skepsu. Argumenti britanskih konzervativaca protiv uvođenja evra i

protiv zajedničkog Ugovora o ustavu nalaze plodno tlo u javnosti, isto kao i bojazan da bi dalje proširenje EU predstavljalo dodatno finansijsko opterećenje za Veliku Britaniju. Ipak se mora imati u vidu da su konzervativni torijevci, sa svojim „euro-skepticizmom“ na poslednjim evropskim izborima, uspeali da pošalju više poslanika u Strazbur nego laburisti.

Taktika:

Vi ste simpatizer novih laburista i već dugo godina se u svojoj zemlji borite za podizanje ugleda Evropske unije u Velikoj Britaniji. Vi smatrate da je proširenje EU velika istorijska šansa i da bi na taj način prošireno evropsko tržište i monetarni prostor preduzetnicima Velike Britanije unapredilo promet i investicione mogućnosti.

Istovremeno uvidjate i opasnost od mogućnosti da preduzetnici presele proizvodnju u tzv. jeftine zemlje i na taj način isprovociraju neuravnoteženost polaznih tačaka u socijalnom domenu. Vi jedinu šansu da se ovakav „socijalni damping“ predupredi vidite u jednoj sistematičnoj integraciji i u pružanju podrške zemljama kandidatima za prijem.

I vi se pribojavate mogućnosti da potencijalne nove članice kao i siromašnije članice EU, po pitanju finansiranja svojih budžeta, ubrzo postanu opterećenje članicama EU koje plaćaju veće doprinose (kao što je npr. Velika Britanija) i da one po tom pitanju mogu da nadju zajednički interes sa zemljama južne i istočne Evrope.

Stoga pristupate sednicama Parlamenta sa dvojakim osećanjem. Pritisak vaših birača na vas je veliki, pošto se vaša izborna baza nalazi u strukturno siromašnom području sa visokom stopom nezaposlenosti. Zbog toga se predstavite u odboru, kao i u vašoj frakciji kao svesni evropejac i zagovornik proširenja EU. Isto tako, pokušajte da vodite proces pristupa na taj način da opterećenje i korist od proširenja budu ravnomerno raspoređeni i da pre svega zaštitite svoje interese.

Skrenite pažnju na zajedničke teškoće svih zemalja koje su izrazile želju za prijem u EU (visok stepen korupcije, organizovani zločin, trgovina ljudima kao i problemi u sprovođenju reformi).

Ovo vrijedi posebno, po Vašem mišljenju, za Kosovo i Crnu Goru. O Hrvatskoj i Makedoniji imate pozitivnije mišljenje. Podržavate poziciju Makedonije u sukobu o imenu s Grčkom.

Iako vi, po pitanju Turske, delite sumnjičavost ostalih poslanika (npr. u pogledu povreda ljudskih prava – kao što je zlostavljanje – i u pogledu položaja Kurda) ipak upućujete na veliki značaj Turske za Evropu. Ona je , kao dugogodišnji član NATO-a i kao primer sekularne demokratije u jednoj muslimanskoj državi, i kao ekonomsko-politički integracioni faktor Evroazije od velikog sigurnosno-političkog i geo-strateškog značaja, kako za Bliski istok tako i za zapadnu Evropu. U nedostatku brže i konkretnije perspektive za pristup EU moglo bi se desiti da težnje za reformama u Turskoj propadnu i da islamistička struja preuzme inicijativu. Stoga predložite postupene pregovore o pristupu koji bi se vodili paralelno sa intenzivnom podrškom i kontrolom od strane EU. Na taj način bi Turska dobila na vremenu da sprovede političku, pravnu i privrednu reformu, a EU bi se takodje mogla polako pripremiti na njen prijem u članstvo.

U principu ne isključujete pristup bilo koje zemlje zapadnog Balkana ili Turske. Ipak, ukazujete da ne treba žuriti s odlukama. Zemlje kandidati moraju dokazati da su zaista dosegli nivo Evropske unije.

FRAKCIJA ALIJANSE LIBERALA I DEMOKRATA ZA EVROPU (ALDE)

Liberalna frakcija vuče svoje korene iz liberalne tradicije prosvetiteljstva i sebe smatra za vodeću političku snagu ekonomskog liberalizma u Evropskom parlamentu. Alijansa liberala i demokrata za Evropu – Alliance of Liberals and Democrats for Europe (ALDE) – je sa 67 poslanika trenutno treća najjača frakcija u EP-u. Oduvek je bila partija koja se zalagala tržišnu privredu i blagostanje.

Liberali podržavaju proširenje kao moralnu obavezu i kao političku i ekonomsku potrebu. Stoga je njihova želja, da u procesu proširenja učestvuju sve zemlje kandidati, koje ispune sledeće kriterijume:

- Stabilne institucije, koje garantuju demokratiju, funkcionisanje pravne države i poštovanje ljudskih prava
- Funkcionalna tržišna privreda i sposobnost da izdrže konkurenciju na tržištu Unije
- Sposobnost, da preuzmu obaveze, koje sa sobom donosi članstvo, i da podržavaju ciljeve Unije

ALDE smatra da je neophodan preduslov i reforma institucija EU, kao i poljoprivreda orijentisana na tržište, koja je u stanju da izdrži konkurenciju.

Frakcija se zalaže za zajedničku spoljnu, bezbednosnu i odbrambenu politiku, koja u cilju očuvanja mira može da reaguje svuda, gde se krše ljudska prava.

Za zemlje Balkana, koje još nisu kandidati za članstvo, liberali zahtevaju „paralelno proširenje“, da bi sprečili povratak nasilju i kaos. Stoga frakcija zahteva zajedničku strategiju Unije za podršku regionalne saradnje između država jugoistočne Evrope, radi očuvanja stabilnosti, jačanja demokratski i tržišno orijentisanog razvoja i stvaranja dugoročne perspektive za članstvo. Između ostalog zalaže se i za efikasniju finansijsku pomoć i stvaranje pluralističkih medija. Proces sprovođenja demokratskih reformi u Turskoj treba podržati, tako što će se toj zemlji obećati članstvo nakon sto je Turska jos 1999 dobila status kandidata.

Prije svega pozdravljate kao frakcija potpisivanje sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju EU-a s Bosnom i Hercegovinom, Albanijom, Makedonijom, Crnom Gorom i Srbijom. Ovaj sporazum je značajan korak ovih država u pravcu članstva u Evropsku uniju.

Vaš zadatak kao člana frakcije

Zamislite da ste član ove frakcije. Za ostvarivanje Vaših interesa potrebna Vam je podrška ostalih političkih grupa i veoma je važno da razumete, da Evropska Narodna Partija i frakcija Socijaldemokratske partije Evrope imaju veoma važne uloge u EP-u, i da mogu da blokiraju Vaše inicijative, ako nađu manje „koalicione partnere“.

Stoga je na Vama, da pronađete kompromis. S jedne strane morate naći kompromis – što može voditi ka zadatku političkog profila. S druge strane insistiranje na svojim pozicijama može dovesti do smanjenja uticaja EP-a, ako ne možete da se dogovorite sa svojim kolegama. Time bi konačnu odluku donosili Komisija i Savet Evropske unije.

U svakoj frakciji postoje eksperti za određene oblasti politike. Vi pripadate Odboru za spoljne poslove. Uglavnom radite na pitanjima budućeg izgleda Evropske unije koja se menja i širi. Na Vama je da shvatite šanse i rizike proširenja.

Vaš zadatak je, da sa ostalim članovima frakcije izgradite zajednički stav prema proširenju. Osim toga ćete potražiti podršku u drugim frakcijama, možda osnovati koaliciju i o tome na kontroverzan način diskutovati u Evropskom parlamentu, da biste ubedili političke protivnike u svoje političko shvatanje. Ali, morate shvatiti: beskorisno je samo govoriti, a ne slušati. Da bi rad Parlamenta bio što efikasniji radićete na kompromisu, da biste se mogli suočiti sa predlozima Saveta EU, koji možda nisu u skladu sa Evropskim parlamentom.

Poslanik/-ca Alijanse liberala i demokrata za Evropu (ALDE) u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Nemačke

FDP i evropska integracija

Slobodna demokratska partija (FDP) vatreno zagovara evropsku politiku ujedinjenja, koju ona posmatra kao uspešni model liberalne politike. Ujedinjenje Evrope je nakon Drugog svetskog rata pomoglo međusobnom pomirenju naroda Evrope, završetku Hladnog rata i ujedinjenju Nemačke. Težište politike FDP-a je na individualnoj slobodi, demokratiji i pravnoj državi, socijalnoj tržišnoj privredi i slobodnoj trgovini. Da bi Evropa i dalje bila primer privrednog uspeha, stranka se zalaže za orijentisanost na učinak, visoke obrazovne standarde i otvorena tržišta. EU mora ponovo da osvoji svoju sposobnost da konkuriše u globalnom okruženju. Zbog toga treba formirati unutrašnje tržište, pojačati slobodnu konkurenciju i jače istaći principe tržišne privrede. Ovde FDP vidi važnu ulogu nadnacionalnih institucija, ukoliko jedna oblast po principu supsidijarnosti spadne pod njihovu nadležnost. I u spoljnoj politici partija zagovara jedno evropsko rešenje i zastupa zajedničku, doslednu spoljnu i bezbednosnu politiku.

FDP i predstojeće proširenje

FDP je već požurivala "prvo i drugo" proširenje na istok i sada se zalaže za završetak integracije novih članica, da se proširenje ne bi odvijalo na račun daljeg produbljivanja EU. Ipak stranka insistira na ispunjavanju kriterijuma iz Kopenhagena, i tek nakon toga može doći do prijema države u EU. Tada će proširenje jedinstvenog evropskog tržišta i dalje širenje stabilnosti i liberalnih principa biti prihvaćeni kao krajnje pozitivni faktori.

FDP odobrava napredak turske vlade u sprovođenju reformi i želi i dalje da ih aktivno podržava. Ali pošto od Turske zahteva iste reforme u oblasti ljudskih prava, demokratije i privrede kao od prethodnih kandidata, stranka ipak vidi značajne nedostatke, zbog kojih je eventualno članstvo još daleko. Tim pre što sama Unija i njene institucije još nisu pripremljene za članstvo Turske.

U pogledu na Balkan, naročito na Hrvatsku, FDP zagovara stvaranje jedne srednje do dugoročne perspektive za ulazak u EU kao preduslov za trajni mir i stabilnost jugoistočne Evrope. Realizacija tog plana ipak zavisi od brzine sprovođenja reformi dotičnih država, koje time same utvrđuju tempo. Na kraju, pojedinačni pristup zavisi od ispunjenja tih kriterijuma, od kojih su neke države po mišljenju FDP-a još uvek veoma udaljene.

FDP se osjeća posebno vezanom za Bosnu i Hercegovinu jer je nekadašnji Visoki predstavnik međunarodne zajednice Christina Schwarz-Schilling član ove stranke i jer je mnogo postigao u stvaranju održivog mira i laganog napretka privrede.

FDP traži vrlo pozitivan signal prema Srbiji. Omogućenje hapšenje vođe bosanskih Srba Radovana Karadžića pozdravlja se. To je veliki korak za Srbiju. Nova vlast Srbije pokazala je odlučnost i hrabrost. Njenu otvorenost prema Evropi treba shvatiti ozbiljno.

Partija se u osnovi zalaže za sveobuhvatnu i koherentnu politiku prema susedima Unije. Ona ne želi da deluje kao "tvrđava Evropa", i stvaranjem prostora zajedničkih vrednosti, na osnovu slobodne trgovine, privredne integracije i kulturnih veza želi da prenese mir, bezbednost i stabilnost na susede.

Taktika:

Vi pozitivno gledate na proširenje EU, ali pazite na pridržavanje određenih principa, pre svega na strogo ocenjivanje kandidata na osnovu ispunjavanja kriterijuma iz Kopenhagena, naročito slobodne tržišne privrede i pravne države.

Vi ste podržavali prvo proširenje na istok i sada Vam je važno, da se što pre završi integracija novih članica i da se novo proširenje ne odvija na štetu evropske integracije.

Po pitanju Turske pokušajte da izbegnete konkretno spominjanje priključenja i ukazujte i dalje na nedostatke zemlje u oblasti ljudskih prava, prava manjina i pravne države. Vi podržavate intenziviranje dijaloga između EU i Turske, da bi Tursku podržali u procesu modernizacije i približavanja EU. Vi ipak napominjete, da je ovaj proces tek započeo i da za sada još ne može biti govora o članstvu. Kao sledeći argument navedite i nedovoljnu spremnost institucija same Evrope za prijem Turske. Kao opciju za budućnost možete razmatrati mogućnost referendumu o članstvu Turske. Podršku za Vaš stav prema Turskoj tražite pre svega u ENP, da biste osvojili većinu u Parlamentu.

U pogledu na Balkan, naročito Hrvatsku, nemojte se složiti sa srednje – dugoročnom perspektivom pristupanja, jer tu vidite faktor političke i socijalne stabilnosti ovih zemalja i čitave Evrope. Ipak zahtevate potpuno ispunjavanje kriterijuma potrebnih za članstvo i ispitivanje svakog pojedinačnog slučaja i odbijate prenatrpan prijem iz čisto političkih razloga. Umesto toga forsirajte proširenje postojećih koncepata politike prema susedima kao ponudu za stabilnost i zajedničku saradnju Evrope sa regionom, koji bi mogli završiti članstvom u EU. Pokušajte da popularišete ovu poziciju kod ostalih frakcija i poslanika.

Kao što je već jasno rečeno, osjećate se obavezanim da omogućite Makedoniji i Srbiji brz pristup Evropskoj uniji.

Poslanik/-ca Alijanse liberala i demokrata za Evropu (ALDE) u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Holandije

Holandija u EU – Pozicija stranke VVD

Holandija je jedna od šest država osnivača Evropske ekonomske zajednice i uvek je vodila politiku naklonjenu integracijama. Zahvaljujući svom geografskom položaju i veličini Holandija intenzivno sarađuje sa susedima i stoga je veoma zainteresovana za funkcionalno jedinstveno tržište, jer ovo tržište iznosi 75% njenog izvoza.

Pojačana saradnja pojedinih zemalja članica u EU je za Holandiju neizbežna. Jedna izdiferencirana integracija ipak mora biti u skladu sa ciljevima Ugovora o EU. Svaka država mora imati slobodu da se priključi onda, kada može da ispuni zahteve brze integracije. Izdiferencirana saradnja ne sme ugroziti pravni poredak zajednice ili imati negativni učinak na povezanost jedinstvenog tržišta.

Liberalna, Narodna stranka za slobodu i demokratiju (Volkspartij voor Vrijheid en Democratie – VVD) je sa oko 18% glasova birača treća najjača partija u Holandiji i u osamdesetim je često učestvovala u konstituisanju vlade. U mnogo čemu VVD podržava pomenutu evropsku politiku zemlje. Ipak drastičnije zahteva reformu poljoprivrede i orijentisanje ka tržištu i konkurenciji. Zalaže se za Evropu regija i ukidanja normi i pravila. Centrala u Briselu treba da odlučuje samo o onim stvarima, koje ne mogu biti rešene na nacionalnom nivou, npr. Zajednička spoljna i bezbednosna politika.

Holandija i predstojeće proširenje – pozicija stranke VVD

Holandija zagovara integraciju novih kandidata za članstvo, jer to znači i proširenje evropske ideje i bezbednosti. Osim toga, zemlja se nada da će ojačati svoje trgovinske odnose sa mladim istočnoevropskim državama. Ipak treba sprečiti, da novo proširenje ne dovede do nove podele Evrope, niti da izazove gubitak efikasnosti i sposobnosti odlučivanja EU. Ni sadašnja politika EU (npr. politika koja se tiče zaštite životne sredine, jedinstvenog tržišta) ne sme biti oslabljena.

Holandska politika proširenja ima sledeće odrednice:

- Prema državama srednje i istočne Evrope treba primeniti politiku, kojom je moguće postići održivu bezbednost, povoljan društveni i privredni razvoj i demokratsku stabilnost;
- Pri tome treba očuvati jedinstveno unutrašnje tržište i zajednički pravni poredak EU; Uniju treba tako reformisati, da može da funkcioniše i sa više članova;
- Svi navedeni aspekti moraju biti ostvareni uz troškove koji mogu biti opravdani.

Partija naglašava neophodnost striktne primene kriterijuma iz Kopenhagena i proveru njihovog ispunjavanja u pojedinačnim zemljama kandidatima, posebno u pogledu funkcionisanja slobodne tržišne privrede i pravne države.

VVD mora doduše da uzme u obzir skepticizam Holanđana koji se u poslednje vreme javlja prema Evropi, a koji je povezan sa brojnim strahovima od proširenja. Holanđani se sve više plaše da će propasti u Evropi koja raste, i da će izgubiti uticaj. Važnu ulogu igra i strah od masivnog priliva useljenika i prevelikog broja stranaca u društvu. Zbog svih raznih briga Holanđani su većinom juna 2005. na referendumu odbili Evropski ustav.

Holandski liberali zalažu se snažno za zakon o samoodređenju naroda i pozdravljaju neovisnost Kosova, te traže pravo za Makedoniju da sama odabere svoje ime.

Taktika:

Vi podržavate proširenje, jer prema Vašem mišljenju ono srednje i dugoročno posmatrano donosi samo prednosti, kako članicama tako i kandidatima, i proširuje evropski model stabilnosti i mira. Kao preduslov vidite završene reforme evropskih institucija, zajedničke poljoprivredne politike i strukturnih programa.

Iako bi proširenje trebalo da nastupi ubrzo, zauzmite se za preduzimanje nekih «bezbednosnih mera». Tako naglasite svrsishodnost jedne postepene integracije i osnivanje zone slobodne trgovine za narednih deset godina. Smatrate da u ovom trenutku samo Hrvatska može biti primljena. Iako za vreme pregovora sve zemlje treba da budu ravnopravno tretirane, do njihovog članstva treba da dođe u različito vreme i pod različitim uslovima. Vi insistirate na striktnom pridržavanju kriterijuma iz Kopenhagena prilikom proučavanja zahteva za članstvom.

Prema Vašem mišljenju sve zemlje treba da preuzmu zajednički pravni sistem, tj. potrebno im je dati duži prelazni period. Osim toga moraju biti utvrđeni i duži prelazni rokovi po pitanju doseljavanja, stoga zagovarate izvesna ograničenja u okviru slobode kretanja, da bi se sprečila moguća početna masovna doseljavanja, dok tendencije migracija ne popuste. Kontrola na granicama sa novim državama u početku treba da ostane.

Tek kada se utvrdi, da ne dolazi do prekomernih migracija i da u novim zemljama članicama funkcionišu mehanizmi za borbu protiv organizivanog kriminala i ilegalnog iseljavanja, te kontrole mogu biti uklonjene. Ovim merama želite da smirite svoje kritički nastrojene sunarodnike i pridobijete ih za novo proširenje.

FRAKCIJA UNIJE ZA EVROPU NACIJA (UEN)

Frakcija Unije za Evropu nacija sebe vidi kao demokratsku, liberalnu i narodnu partiju u sredini. Nakon poslednjih izbora 2004. ona predstavlja najmanju frakciju u EP, ali sa 44 poslanika ipak ima nekog uticaja. 20 ovih poslanika dolazi iz Poljske. Frakcija je pobornik Evrope, koja je više orijentisana na regije, i zalaže se za solidarnost sa seoskim oblastima na periferiji, koje su siromašne sirovinama. Za najveće dostignuće EU frakcija smatra zajedničku poljoprivrednu politiku kao i kohezioni i strukturne fondove.

Pod geslom „Ne Ujedinjenim Evropskim Državama: Da Evropi ujedinjenih država“ treba da bude očuvan položaj nacionalnih država unutar Evropske unije, njihov suverenitet i različitost. Kulture i jezici treba da budu zaštićeni. Veliki deo političke moći mora ostati u zemljama članicama, i EU ne bi trebalo da se meša.

Frakcija samo želi Evropu, koja će odgovoriti na velike ekonomske i tehnološke izazove globalizacije. Programski frakcija naglašava poboljšanja unutrašnje sigurnosti rigoroznijih zakona o kažnjavanju u zemljama članicama (do zahtjeva da se ponovno uvede smrtna kazna – ovaj zahtjev doduše nije usklađen s važećim pravom EU-a). Restriktivnu politiku ove frakcije prema homoseksualcima većina u EP-u jasno odbija.

Suočeni sa neprestanim krizama na Balkanu oni zahtevaju i jaku zajedničku spoljnu i bezbednosnu politiku, koja ima sredstva i instrumente potrebne za rešavanje kriza i za to, da Evropu učine ozbiljnim akterom na svetskom nivou. U unutrašnjoj politici i pravu frakcija odbija jače izjednačavanje i povezivanje i ističe nacionalnu različitost.

UEN zagovara viziju bivšeg francuskog predsednika de Gola o „ujedinjenoj Evropi od Urala do Kavkaza“. Ipak njena stvarna tema nije proširenje, iako nejasno smatra da je Unije otvorena za zemlje, koje potpuno mogu da ispune privredne uslove Unije.

Vaš zadatak kao člana frakcije

Zamislite da ste član ove frakcije. Da biste ostvarili svoje interese potrebna Vam je podrška ostalih političkih grupa, i morate uzeti u obzir to, da Evropska narodna partija i frakcija Socijaldemokratske partije Evrope igraju važne uloge u EP-u i mogu da blokiraju Vaše inicijative, tako što će pronaći manje „koalicione“ partnere.

Na Vama je da pronađete pravi kompromis. Jer, s jedne strane morate tražiti kompromis - što može voditi ka zadatku političkog profila-, a s druge strane insisitiranje na svojim idejama može dovesti do slabljenja uticaja EP-a, ako niste u stanju da se složite sa kolegama. Tako bi konačnu odluku donosila Komisija i Savet Evropske unije.

U svakoj frakciji postoje eksperti u određenim oblastima politike. Oni pripadaju Odboru za spoljne poslove i rade uglavnom na pitanju budućeg izgleda Evropske unije koja se menja i širi. Na Vama je da shvatite šanse i rizike koje nosi proširenje. Vaš zadatak je da se sa ostalim članovima Vaše frakcije dogovorite o zajedničkom stavu o proširenju.

Nadalje ćete potražiti podršku u drugim frakcijama, naći potencijalnu koaliciju a o problemima kontroverzno diskutovati u Parlamentu, da biste političke protivnike ubedili u svoje političke stavove. Ali, budite sigurni: beskorisno je samo govoriti, a ne slušati. Da bi rad EP-a bio što efikasniji, radićete na kompromisu, da biste se što bolje suočili sa predlozima Saveta EU, koji možda nisu u skladu sa Evropskim parlamentom.

Poslanik/-ca Unije za Evropu nacija u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Letonije

Evropska integracija i proširenje na Istok- Stav TB/LNNK

Konzervativni, desno orijentisani savez Alijansa za otadžbinu i slobodu (Tevzemei un Brīvības Latvijai Nacionalas Neatkarības Kustība- TB/LNNK) je na poslednjim izborima za EP dobio tačno 30% glasova. Četiri od devet letonskih poslanika su iz ove koalicije. I u nacionalnoj politici ovaj savez je jaka politička snaga.

U političkom životu zemlje Alijansa se uvek isticala kroz neprijateljske inicijative prema velikoj ruskoj i poljskoj manjini. Tako je partija na referendumu «Za letonsku Letoniju» težila da spreči dodeljivanje manjinskih prava Rusima, Ukrajincima i Poljacima.

Partiju odlikuje izraženi skepticizam prema Evropi i a nacionalistički zahtevi su joj važniji od svih evropskih poslova. Zato partija pledira za očuvanje suverenih prava na polju spoljne i bezbednosne politike. Dublja saradnja na evropskom nivou je nepoželjna.

Po pitanju azilanata i izbeglica stranka postavlja velike zahteve za pružanje azila. Tako koalicija podržava predloge za izgradnju izbegličkih logora u Ukrajini. Takve inicijative bi trebale biti povezane strogim pravilima pružanja azila, da bi se redukovao veliki broj osoba koje traže azil i takozvanih ilegalnih izbeglica.

U oblasti bezbednosne i odbrambene politike savez stranaka se zalaže protiv izgradnje Struktura koje bi konkurisale NATO-u i koje bi oslabile taj odbrambeni savez. Evropske vojne strukture bi morale biti izgrađene unutar NATO-pakta.

Kod novog proširenja EU stranka vidi probleme u članstvu Turske. Članstvo Turske ne može biti prihvaćeno iz kulturoloških razloga kao i zbog preteće nesposobnosti EU da funkcioniše.

Taktika:

Vi ste predstavnik/-ca frakcije Unije za Evropu nacija. Potrebna Vam je podrška ostalih političkih grupa, da bi Vaši stavovi mogli proći kao stavovi Parlamenta. Pokušajte zato da pridobijete podršku snažne Evropske narodne partije.

Prilikom raspravljanja o temama u Odboru često naglasite želju za nezavisnošću i Vašu nenaklonost prema prevelikoj moći institucija EU. Moguću podršku ovakvom stavu pronaći ćete kod predstavnika ostalih, pre svega engleskih konzervativnih stranaka. Odobravanje biste mogli naći i kod konzervativnih poslanika ostalih baltičkih država. Javno se zalažete protiv ulaska Turske u EU, jer je po Vašem ubeđenju EU već dovoljno velika. Osim toga se u slučaju članstva Turske istočnoevropska regija više neće imati prioritet. Težnje balkanskih zemalja ka članstvu (pa tako i Hrvatske) i ostalih zemalja tog regiona ne želite da sprečavate zbog zajedničkih iskustava iz doba komunizma. Istovremeno, niste osoba koja se izričito zalaže za prijem ove zemlje. Vama je u prvom planu sigurnosti aspekt koji se može osigurati članstvom u EU-u. Svaku daljnje političko ili institucionalno zalaženje u dubinu odbijate. Ne biste mogli ni podržati reformski ugovor koji bi predviđao daljnju integraciju prema unutrašnjosti.

FRAKCIJA «ZELENI» U EVROPSKOM PARLAMENTU (ZELENI)

Frakcija Zeleni sebe posmatra kao ekološku snagu u Evropskom parlamentu. Partija je veoma mlada, baš kao i njeno glasačko telo, i u parlamentu je uvek činila manjinu. Kao jedna evropska porodica stranaka, Zeleni su izašli na izbore za Evropski parlament 2004. god. sa jedinstvenim izbornim programom, koji je važio za sve zemlje članice. Na ovim izborima zeleni su dobili dovoljno glasova i sada imaju 40 poslanika. Time predstavljaju četvrtu najjaču snagu.

Među zelenim partijama Evrope postoje različiti stavovi i koncepti o integraciji Evrope. One se razlikuju pre svega u tome, koliko nacionalnog suvereniteta treba preneti na Zajednicu.

Ipak, evropski zeleni su jedinstveni oko toga da žele jačanje privrednog i društvenog jedinstva evropskih regiona, razvijanje evropskog društvenog modela.

Zeleni smatraju da Evropska unija težište svoje delatnosti isuviše jednostrano usmerava na privredne interese. Istovremeno ti interesi nemaju u dovoljnoj meri demokratski utemeljene institucije i politike EU. Lajtmotiv Evropske unije bi trebalo da budu ljudska prava i demokratija. Stoga su se Zeleni u okviru rasprave o reformama Unije izjasnili za jačanje uticajnosti Evropskog parlamenta.

Ubrzo nakon okončanja sukoba između istočnog i zapadnog bloka, Zeleni su stupili u kontakt sa odgovarajućim grupama iz novonastalih demokratskih država srednje i istočne Evrope. Frakcija u stvari teži političkoj integraciji čitave Evrope i stvaranju jedne političke unije. Uprkos upozorenjima koja napadaju brzo proširenje a pre svega njegove ekološke posledice evropski zeleni se zalažu za postojano, ali brzo proširenje.

EU treba da bude otvorena za sve države, u kojoj se većina birača izjasni za pristupanje, da se ne bi povlačile nove granice u Evropi koje bi onemogućile trajni mir. Sve zahteve za članstvom treba ravnopravno razmotriti, a da se pri tome ne pazi na veličinu, stratešku važnost ili ekonomsku situaciju zemlje. Jedini preduslovi treba da budu demokratske strukture, poštovanje socijalnih i kulturnih prava, naročito prava manjina, i želja građana.

Da bi se izbegao šok za lokalnu ekonomsku situaciju, mogu se po želji odrediti ograničeni prelazni periodi, da bi se zaštitilo tržište kandidata. Unija bi trebalo da velikodušno podrži kandidate za članstvo i bar udvostručiti finansijsku pomoć. Novac treba iskoristiti pre svega za podizanje socijalnog i ekološkog standarda kandidata i opreznu integraciju u jedinstveno unutrašnje tržište. Poboljšanje društvenog i ekološkog standarda je jedan od najvažnijih zahteva zelenih u okviru pregovora sa kandidatima za pristupanje EU.

Započinjanje pregovora sa samo jednim delom zemalja koje žele da postanu članice EU bi značilo stvaranje novih granica u Evropi. Osim toga pregovori ne smeju biti tajni. Potrebna je kontrola čitavog procesa od strane Parlamenta kao i podsticanje javne debate. To su preduslovi za demokratsku i javnu prihvaćenost proširenja u zemljama članicama i zemljama kandidatima za članstvo.

Zeleni su pokušali razviti opcije djelovanja u pogledu predstojećih izazova:

Proširenje se smatra najučinkovitijom politikom za sprječavanje sukoba koju je EU ikad razvila i provela. Mogućnost vođenja i utjecanja na prijelazni proces od diktature do demokracije i od državne ekonomije do tržišne ekonomije u susjednim srednjoevropskim

i istočnoevropskim zemljama predstavlja veliki historijski izazov čiji se rezultat mora vidjeti kao historija uspjeha EU-a.

Zemlje zapadnog Balkana su značajan dio evropske porodice; zbog toga je njihovo pristupanje prirodno okončanje ovog ujedinjenja.

Za zemlje srednje i istočne Evrope perspektiva članstva u EU-u predstavlja podstrek za provođenje obimnih reformi, koje ne bi ni počele bez ove perspektive.

Proširenje Unije doprinijelo je jačanju uloge Evrope u svijetu. Daljnje proširenje će donijeti dobro samo ako se preduzmu temeljne reforme, čije je težište prije svega na sprečavanju sokoba.

Za Zelene Kopenhagenski kriteriji iz 1993. g. predstavljaju odlučujući pokazatelj zrelosti kandidata za pristup. O ovim se kriterijima ne može pregovarati. Obaveza ispunjavanja svih političkih pristupnih kriterija ne završava prijemom u Uniju. Stoga treba smisliti mehanizam koji će očuvati ove principe – sloboda, demokracija, ljudska prava, osnovne slobode, državopravnost (Čl. 6 EU-ugovora) – sve članice, i stare i nove.

Evropski parlament igra značajnu ulogu u nadgledanju poštivanja kriterija za pristup od strane zemalja kandidata.

EU se s pravom drži svojih obaveza prema Turskoj i Hrvatskoj. Pozdravljaju se pristupni pregovori s ove dvije zemlje. Iako postoji podrška tome, Zeleni stalno ukazuju na to, gdje su još potrebne reforme. Koliki su zagovornici, toliki su i kritičari.

Prioritet na zapadnom Balkanu mora ostati očuvanje mira i stabilizacija. Nivo regionalne saradnje između zemalja zapadnog Balkana predstavlja odlučujući pokazatelj njihove zrelosti za članstvo u EU-u.

Zeleni priznaju da će priključenjem zemalja zapadnog Balkana i Turske EU doći do svojih granica. Integracija dodatnih zemalja predstavljala bi veliki izazov. Pored ovih država, EU ne bi trebala davati mogućnost drugim zemljama da pregovaraju o priključenju.

Vaš zadatak kao člana frakcije

Zamislite da ste član ove frakcije. Potrebna Vam je podrška ostalih političkih grupa, da biste svoje pozicije mogli predstaviti kao pozicije parlamenta u procesu proširenja. Veoma je bitno da shvatite da naročito Evropska narodna partija ima veliki uticaj u EP-u i da može da blokira Vaše inicijative u slučaju sumnje, tako što će naći «koalicione partnere». Stoga je na Vama da nađete kompromis. S jedne strane morate tražiti kompromise – to ipak može voditi i ka zadatku političkog profila - a s druge strane, ukoliko ne možete da se dogovorite sa kolegama, insistiranje na sopstvenim pozicijama može dovesti i do slabljenja uticaja Parlamenta,. Time bi na kraju odluku donosili Komisija i Savet Evropske unije.

U svakoj frakciji postoje eksperti za pojedine političke oblasti. Oni čine Odbor za spoljne poslove i rade uglavnom na pitanjima budućeg izgleda Evropske unije koja sa menja i širi. Na Vama je da kritički rasvetlite šanse i rizike predstojećeg drugog proširenja EU na zemlje jugoistočne Evrope.

Vaš zadatak je da sa ostalim članovima frakcije postignete dogovor o zajedničkom stavu prema pitanju proširenja. Nadalje ćete kao poslanik/-ca tražiti pristalice u drugim frakcijama, pronalaziti moguće koalicije i o temi kontrovечно diskutovati u Parlamentu, da biste političke protivnike ubedili u svoje političko mišljenje. Jedno uvek morate imati na umu: Beskorisno je neprestano govoriti, a ne slušati. Da bi rad EP-a bio efikasan, radićete na postizanju kompromisa, da biste se uspešno mogli suočiti sa predlozima Saveta EU, koji se možda neće poklapati sa stavom EP-a.

Poslanik/-ca Zelenih u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Austrije

Austrija i EU – stav Zelene partije

Nakon donošenja Zakona o neutralnosti iz 1955. Austrija je dugo bila uzdržana prema članstvu u EU. Nakon promene političkog kursa 1995. ipak je usledio prijem Austrije, koji je pozdravila većina Austrijanaca. Od početka je Austrija signalizirala da želi da bude jezgro Evropske unije. Tako je npr. potpisala Šengenski sporazum, kojim je postepeno uklonjena kontrola kretanja osoba na granicama između zemalja potpisnica. Uprkos njenoj spoljno-političkoj neutralnosti nakon Drugog svetskog rata, Austrija sarađuje na Zajedničkoj spoljnoj i bezbednosnoj politici EU (CFSP).

Austrijska Zelena partija je dugo odbijala priključenje Austrije, jer je smatrala da je neutralnost zemlje važnija nego članstvo u EU. Pre izvesnog vremena ovaj stav se promenio i Zelena partija se veoma zalaže za evropsku politiku i EU. U Evropskom parlamentu Zeleni imaju 40 mesta, a austrijski zeleni su zastupljeni sa 2.

Zeleni i proširenje

Zeleni vide proširenje Unije kao šansu za premošćivanje podjele Evrope, za prevazilaženje nacionalizma i podjele na bogatu i siromašnu Evropu, ukoliko ono proteče očuvanjem demokracije i ljudskih prava, ako i osnovnih socijalnih prava. Proširenje se ne smije zloupotrijebiti za nacionalističku polemiku! Proširenje može uspjeti ukoliko se posmatra kao socijalni projekt i ako počiva na ekološkim osnovama.

Zeleni, osim toga, traže sveukupnu strategiju za približavanje jugoistočne Evrope Uniji, koje treba osigurati svim zemljama jednake i jasne pristupe poticajnim sredstvima EU-a, bez obzira imaju li status kandidata ili ne. Traži se i vezvizni režim za sve građanke i građane zapadnog Balkana – još u 80. godinama ljudi iz bivše Jugoslavije nisu morali imati ulazne vize.

Pošto su Zeleni već podržali proširenje na istok, naklonjeni su i planiranom priključenju Hrvatske. Sa ovom zemljom, kao i sa ostalim srednje i istočnoevropskim zemljama, Austrija zbog svog geografskog položaja neguje dobre odnose. Proširenje prema Zelenima predstavlja istorijsku šansu za prevazilaženje podele Evrope. Stoga se stranka aktivno zalaže za brzi ulazak novih kandidata u Uniju i protivi strogim prelaznim periodima.

Zeleni su glasali u svom državnom parlamentu za stanje Austrijanaca u EULEX (Kosovo). Što se tiče priznavanja neovisnosti Kosova, nisu bili u žurbi. Austrija ne treba biti prva u tome i treba odvagati stabilnost na Kosovu prije nego što donese konačnu odluku. Zeleni su bili jedina stranka u svom državnom parlamentu, koja se prije Vijeća Evrope 16. i 17. decembra 2004. g. jasno izjasnila za pregovore s Turskom. Oni se i dalje drže ovog mišljenja, ali treba detaljnije posmatrati položaj Turske.

Zelena stranka se zalaže za jednu Evropu koja je veća od EU i stoga je naklonjena članstvu Turske. Prema shvatanju Zelenih jedinstvo Evrope nije zasnovano na kriterijumima kao što su religija i etničko poreklo, već isključivo na demokratiji i očuvanju

ljudskih prava. Iz tog razloga Zeleni smatraju da je potpuno poštovanje ljudskih prava i demokratije neophodan preduslov za ulazak u EU.

Cilj Zelenih je stvaranje jedne socijalne, ekološke i demokratske zajednice država, koja može da preuzme svoju ulogu u međunarodnim odnosima.

Taktika:

Vi pripadate strani koja zagovara proširenje EU. Članstvo Hrvatske je za Vas samo po sebi razumljivo, pošto Vaša zemlja sa njom već dugo ima dobre odnose, pre svega u privrednom pogledu. Također se pojačano zalaže za Makedoniju.

Osim toga se zalažete za veliku Evropu, koja se prostire daleko izvan granica sadašnje Unije. Stoga podržavate članstvo Turske, jer smatrate da EU ne počiva na kriterijumima kao što su zajednička religija, jezik ili zajednička etnička i kulturna pozadina, već na demokratiji i poštovanju ljudskih prava. Očuvanje ljudskih prava i demokratije su za Vas centralne vrednosti i preduslovi za članstvo. Zemlje kandidati za članstvo, a pre svega Turska, moraju da ispune te preduslove, da biste Vi prihvatili proširenje EU, koje u osnovi podržavate.

Ostali ciljevi su za Vas demokratizacija EU i politika zaštite životne sredine. Stoga zahtevate dugoročnu strukturnu i reformsku politiku. Posebno Vam je važno, da kandidati za članstvo moraju poboljšati svoja nuklearna postrojenja. Uspostavite i jedno kontaktno mesto kako bi interesi zemalja kandidata došli do izražaja u Parlamentu. U vezi sa pregovorima je potrebno kandidatima pružiti obimnu pomoć – pre svega na području zaštite životne sredine (odrednica: zaštita reaktora).

„Za uzvrat“ očekujete potpuno poštovanje ljudskih prava i garantovanje zaštite manjina u zemljama koje žele da postanu članice EU. Stupite u kontakt i sa ostalim partijama, koje su naklonjene proširenju, i pokušajte da izgradite zajednički stav i strategije.

Poslanik/-ca Zelenih u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Belgije

Evropska integracija i proširenje na istok – pozicija stranke ECOLO

U stranačkom životu Belgije ne postoje nacionalne stranke, pošto su postojeće porodice stranaka samostalno organizovane u tri regiona Belgije (Flandrija, Valonija i Brisel), i o pojedinim političkim temama delimično zauzimaju različite pozicije. Svaka koalicija ima jednu stranku u flamanskom i valonskom delu zemlje, dok su u prestonici Briselu zastupljene sve stranke.

Poslednjih godina Belgija se intenzivno zanimala za budući izgled Evropske unije. Na poslednjim izborima u Belgiji i izborima za Evropski parlament sa više od 10 % glasova birača profitirali su sledbenici radikalne grupacije (Vlaams Block), koji se zalažu za jačanje regionalizacije i dovode u pitanje dosadašnje uspehe procesa ujedinjenja Evrope. Osim ove radikalne grupacije iz Flandrije i njenog politički beznačajnog pandana u Valoniji (Front National), ostale belgijske stranke su pristalice procesa ujedinjenja Evrope.

I ECOLO, zelena partija iz frankofonskog dela Belgije, zagovara proces ujedinjenja Evrope i zalaže se pre svega za jačanje socijalnih i ekoloških principa i projekata. Evropa treba da bude vodeća sila na području zaštite životne sredine i sprovođenja socijalne pravde. Partija tu pre svega zahteva ekološku, socijalnu i privrednu dugoročnost i evropsku politiku sa dugoročnom perspektivom. Jednaki izgledi za sve grupe stanovništva i integracija manjina u društvo su takođe želja Zelenih.

ECOLO je osnovana marta 1980. god. i bila je jedna od prvih zelenih partija, koje su 1981. ušle u Parlament. Na izborima 1981. ECOLO je dobila pet posto glasova i pet poslaničkih mesta - dva u Predstavničkom domu i tri Senatu. Nakon parlamentarnih izbora 2003. ECOLO više nije konstitutivna stranka u vladi Kraljevine Belgije.

U Evropskom parlamentu ECOLO ima jednog poslanika; flamanski koalicioni partner Groen! (ranije Agalev) takođe ima jedno mesto. Belgija ima ukupno 24 mesta u Evropskom parlamentu.

ECOLO pozdravlja dosadašnje reforme u Turskoj i zagovara početak pregovora o članstvu. Tursku treba oceniti prema istim kriterijumima kao i ostale kandidate. Ipak ECOLO od turske vlade zahteva potpuno zadovoljavanje kriterijuma iz Kopenhagena, pre svega na području ljudskih prava i zaštite manjina.

ECOLO se zalaže, kao i Stranka zelenih na evropskom nivou, za integraciju zemalja Balkana u EU, ukoliko ispune sve kriterije, koji su vrijedili i za druge bivše i buduće zemlje kandidate, posebno u vezi s ljudskim pravima i pravnom državom. U pogledu mogućnosti da se evropski projekt proširi i na druge zemlje, ECOLO smatra potrebnim da se vodi otvorena evropska debata o granicama EU-a i vrsti njenog projekta.

Taktika:

Vi ste poslanik/-ca stranke ECOLO u Evropskom parlamentu, uprkos velikoj podršci programa Frakcije evropskih Zelenih u pogledu na proširenje, u nedoumici ste zbog prebrzog prijema novih članica, jer bi to po Vama zasigurno oslabilo stepen integracije zajednice 27 država.

Istovremeno upozoravate, da je i Belgijancima potrebno vreme da prihvate proširenje kao neizbežno i vide dugoročne prednosti istog. Preuranjeno delovanje bi moglo ojačati desno opredeljene grupacije, ne samo u Belgiji.

Vi dajete prednost i velikodušnu podršku političkim, socijalnim i ekološkim reformama, koje bi mogle dovesti do postepenog prihvatanja zajedničkog socijalnog statusa Unije od strane kandidata za članstvo.

Pitanje institucionalne sposobnosti EU i reforme koje su sa njim povezane za vas je takođe veoma bitno. Zahtevate izgradnju socijalnih i ekoloških principa EU.

Na posljetku ukažite na to da je proširenje EU-a – posebice Turkse – povezano s velikim finansijskim izdacima svih članica Unije. Proširenje bez osiguranog finansiranja ne smije se ni u kojem slučaju dogoditi.

Poslanik/-ca Zelenih u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Francuske

Francuska i evropska integracija – stav stranke Les verts

Francuska je jedan od osnivača Evropske ekonomske zajednice, pri čemu je prevazilaženje dugogodišnjeg neprijateljstva sa susednom Nemačkom i stvaranje odnosa punog poverenja između dve zemlje uvek bilo pokretačka sila procesa ujedinjenja Evrope. Od stvaranja Evropske zajednice za ugalj i čelik 1951. godine pa sve do danas svi odlučujući koraci ka integraciji proizišli su iz jedinstva Francuske i Nemačke.

I francuski Zeleni, Les Verts, osnovani 1984, zagovaraju ujedinjenje Evrope i žele da ga ubrzaju. Ipak stranka stavlja akcenat ne samo na privredne, nego i ekološke, socijalne i demokratske kriterijume.

Les Verts se protivi preteranom privrednom liberalizmu i zalaže se za Evropu sa trajnim ekološkim razvojem. Zagovaraju ustav sa osnovnim elementima demokratije, u kome građani imaju više prava da učestvuju u odlučivanju i za dvodomni parlamentarni sistem sa Evropskim parlamentom i Senatom nacija i regija.

Stoga su oblasti životne sredine, socijalnih pitanja, zaštite potrošača i razvoja bitne teme za ovu stranku. Da bi stvorili miroljubivu, otvorenu i zajedničku Evropu, partija Les Verts se zalaže za postepeni demokratski i ekološki razvoj Unije i susednih zemalja, umesto za stvaranje evropske supersile sa nuklearnim naoružanjem.

U Evropskom parlamentu predstavnici stranke Les Verts zauzimaju 6 od 78 poslaničkih mesta iz Francuske.

Les Verts i proširenje

Kao i francuska vlada, i Les Verts je naklonjena proširenju EU. Stranka smatra da odobravanje procesa proširenja mora doći do izražaja konkretnim postupcima, i zahteva od francuske vlade i od EU dodatnu logističku podršku kandidatima za članstvo, npr. školovanje službenika iz tih zemalja u oblasti evropske politike.

U posebnom slučaju Turske Francuska je dugo podržavala pregovore o članstvu, iako konzervativna vlada s predsednikom Sarkozyjem reagira u ovom slučaju vrlo povučeno. Međutim, od kako kod francuskog stanovništva sve više raste skepsa zbog članstva Turske, vlada je relativizovala taj svoj stav. Les Verts ipak i dalje potpuno podržava početak pregovora sa Turskom i zahteva, da se održe obećanja koja su ranije data. Umesto da se stalno spominju sumnje i strahovi zbog Turske bilo bi bolje da se ističu prednosti koje bi sve strane imale od članstva Turske. U očima francuskih Zelenih potrebna je jedna velika informativna kampanja, da bi se Turska predstavila stanovništvu Evrope i istakla njena uloga u Evropi u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Tako bi se mogla pridobiti i podrška stanovništva neophodnom članstvu Turske.

Les Verts se uglavnom zalaže za povezanost proširenja i produbljenja. To znači da se strukture i institucije EU moraju reformisati i prilagoditi jednoj većoj Evropi. Pri tome treba uzeti u obzir osnovne demokratske ideje i ojačati Evropski parlament.

Taktika:

Što se tiče pitanja proširenja, Vi kao poslanik/-ca u Evropskom parlamentu podržavate zajednički stav Evropske zelene partije, koji ste i Vi izradili. Kao dugogodišnji saradnik organizacije *amnesty international* imate dobre veze sa grupama za borbu za ljudska prava u Turskoj.

Stoga se izuzetno zalažete, pored integracije zemalja Balkana, za dugoročnu integraciju Turske. Vi ne vidite civilizacijske razlike između EU i Turske koja bi opravdavala stavljanje Turske u drugi plan u odnosu na ostale kandidate. Čak se ni geografski ne može povući granica tako, da Turska ostane isključena. Na kraju krajeva zemlja učestvuje u Ligi šampiona, Evroviziji i već 60 godina učestvuje u radu Saveta Evrope, a da to nikome ne smeta.

Članstvo Turske bi donelo svima prednosti: više bezbednosti na čitavom kontinentu, veće jedinstveno tržište pa čak i veća šansa, da se Turska obaveže na pridržavanje visokih standarda u zaštiti ljudskih prava, zaštiti životne sredine i integraciji manjina, kao i da joj se pruži podrška u njenom razvoju ka modernoj državi. To bi u Vašim očima bio primer uspešne solidarne globalizacije, koja bi dala smisao angažovanju mnogih generacija Evropljana.

Članstvo, koje zavisi od ispunjenja konkretnih uslova, vi vidite kao jedinu mogućnost, da se izvrši pritisak na Tursku vladu, da nastavi sa reformama, naročito na polju ljudskih prava, i da ih uspešno sprovede u praksi. Pokušajte da uz pomoć drugih parlamentaraca i frakcija donesete rezoluciju o poštovanju ljudskih i manjinskih prava u Turskoj. Na osnovu toga mogu započeti pregovori o članstvu.

FRAKCIJA UJEDINJENA EVROPSKA LEVICA/ NORDIJSKI ZELENİ (GUE/NGL)

Ujedinjena evropska levica/sjeverni zeleni predstavlja socijalističku/komunističku grupaciju u Evropskom parlamentu. Osnovale su je francuske, grčke, španske i portugalske komunističke partije. Sa svakim proširenjem Evropske unije nove stranke su se priključivale ovoj labavo povezanoj grupi, koja samu sebe posmatra kao platformu za često varirajuća shvatanja nacionalnih partija koje je čine.

Levo opredeljene stranke političkog spektra iz različitih članica EU su se povezale sa komunističkim strankama južnih država i čine petu po veličini frakciju u Evropskom parlamentu. Najveće stranke ove grupe su nemački PDS i italijanski komunisti.

Veći broj pripadnika ove grupe želi dalju demokratizaciju institucija EU kao i napredak integracije. Ipak oni se protive neoliberalnoj privrednoj i finansijskoj politici EU. U njihove prioritete spada borba protiv nezaposlenosti, naročito u novim članicama, a zaštita životne sredine, poboljšanje politike razvoja i pružanja pomoći, zaštita političkih i ekonomskih izbeglica su teme, koje su od značaja za sve stranke unutar GUE/NGL. Evropska unija treba da stvori i očuva socijalnu klimu, koja svim građanima garantuje ista prava i mogućnosti.

Nestabilnost, prekomerna koncentracija moći, ekonomski uslovljene migracije i rasizam mogu biti pobeđeni samo daljom demokratizacijom Evropske unije. Oni se protive sadašnjoj politici Unije, koja je usmerena samo ka Evropi, i koju oni vide kao uzrok za neprestanu nejednakost. Žele da prošire evropsku zonu stabilnosti i blagostanja ili prijemom novih članica ili sklapanjem privilegovanih partnerstava sa susednim zemljama.

Činjenica, da GUE/NGL pripadaju i partije krajnje neprijateljski nastrojene Evropi, koje EU smatraju kapitalističkim i imperijalističkim konstruktom moći, ipak pokazuje, koliko su raznovrsna i delimično protivrečna shvatanja unutar ove koalicije.

Frakcija se zalaže za nove pristupe Evropskoj uniji. Osim za Tursku i Hrvatsku, frakcija se posebno zalaže za pristup Republike Makedonije Evropskoj uniji. Svađa oko imena Makedonije između Makedonije i Grčke po Vama se treba brzo riješiti. Evropski parlament također treba sudjelovati u iznalaženju rješenja. Ali, veto Grčke vezano za pristup Makedonije EU-u mogao bi imati dalekosežne posljedice za cijelu Uniju – a ne samo za države koje se spore.

Vaš zadatak kao člana ove frakcije

Zamislite da ste član ove frakcije. Da biste ostvarili svoje sopstvene interese, potrebna Vam je podrška drugih stranaka. Imajte na umu, da dve velike političke grupacije, Evropska narodna stranka – Hrišćanski demokrati (ENS-HD) i Socijaldemokratska partija Evrope (SPE), imaju važnu ulogu u parlamentu i mogu da blokiraju Vaše odluke, jer Vas smatraju manjim partnerom u pregovorima.

Zato je na Vama, da nađete kompromis. S jedne strane morate tražiti kompromise, koji svakako može voditi ka zadatku političkog profila. S druge strane insistiranje na sopstvenim stavovima može dovesti do smanjenja uticaja parlamenta, ako niste u stanju

da se dogovorite sa svojim kolegama. Time bi konačna odluka bila u rukama Komisije i Saveta Evropske unije.

U svakoj stranci postoje eksperti za određenu oblast politike. Vi pripadate Odboru za spoljne poslove. Radite prvenstveno na pitanju budućeg izgleda Evrope, koja se menja i širi. Na Vama je, da kritički sagledate šanse i rizike koje donosi proširenje.

Vaš zadatak je da se sa ostalim članovima frakcije GUE/NGL dogovorite o zajedničkom stavu o proširenju. Zatim ćete tražiti pristalice u drugim frakcijama, naći moguću koaliciju i o tematici kontroveržno diskutovati u Parlamentu, kako biste političkog protivnika ubedili u svoje političko shvatanje. Ali zapamtite: beskorisno je samo govoriti, a ne slušati. Da bi rad EP-a bio efikasan radićete na kompromisu, da biste mogli uspešno preći preko predloga Saveta EU, koji možda ne odgovaraju shvatanju EP-a.

**Poslanik FRAKCIJE UJEDINJENA EVROPSKA LEVICA/ NORDIJSKI ZELENÍ
(KUEL/NZL) u Odboru za vanjske poslove EP-a iz Češke Republike**

Češka Republika i EU – pozicija frakcije

Češka Republika je od 1. maja 2004. g. članicom Evropske unije. Zajedno s Češkom na isti datum EU-u je pristupilo još devet srednjoevropskih i istočoevropskih zemalja. Time je okončano najveće i najteže proširenje Unije – Unija od 15 država proširila se s 10 novih članica.

Pristupom EU-u ispunjeno je bitno iščekivanje češke vanjske politike još od promjene režima s kraja osamedesetih godina. Cilj češke srednje-lijevo orijentirane vlade sada je aktivno i konstruktivno sudjelovanje u svakodnevnom radu na evropskim integracijama, pri čemu trebaju ostati sačuvati češki nacionalni interesi.

Jasno lijevo orijentirana Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM, Komunistička stranka) od marta 1990. g. je nasljednička organizacija Komunističke stranke Čehoslovačke. Ona je vladala u bivšoj socijalističkoj Čehoslovačkoj preko 40 godina, bez ikakvih ograničenja.

KSČM ima danas stabilan broj stalnih birača, prije svega starih generacija. Nakon nekoliko slabih godina s početka devedesetih ova stranka ponovno dobiva na snazi i treća je po jačini stranka u češkom parlamentu. Češku javnost snažno je razočarala najprije desno orijentirana, a onda lijevo orijentirana vladajuća politika, te je izlazak na izbore drastično opao. To je doprinijelo tome – zajedno sa stabilnim brojem komunističkih stalnih birača – da je opozicijska KSČM dobila veću podršku. Još bolje rezultate dostigla je na prvim češkim evropskim izborima u junu 2004. g. S 20 posto komunisti su postali druga po jačini stranka u EP-u sa 6 poslanika. Ovi poslanici ujedinjeni su u konfederalnu frakciju Evropska ljevica / Nordijska zelena ljevica.

Stav KSČM-a prema EU-u bio je povučen u posljednjih 15 godina. Danas komunisti generalno odbijaju integracijski proces, njegov današnji oblik i orijentacija za njih nije prihvatljiva. To se pokazalo jasnim na državnom referendumu vezanom za pristup Češke EU-u – KSČM tada je glasačima poručivala jasno odbijanje pristupa. Pored loše postavljenih uvjeta za pristupanje KSČM kritizira pretjeran i nefer Eu-diktat iz Brisela, kao i rastuću birokraciju za građane/ke.

Stranka načelno zahtijeva:

1. Evropu, koja preuzima odgovornost za mir u svijetu: nema postavljanja evropskih trupa, uspostaviti ured za smanjenje naoružanja.
2. Evropu, u kojoj zaposlenje na puno radno vrijeme i socijalna briga imaju prednost: više investicija, očuvanje i učvršćivanje principa socijalne države umjesto prijelaza na neoliberalni privredni red, uvođenje evropske minimalne plaće i harmonizacija poreza.

3. demokratsku Evropu: više prava za Evropski parlament, više direktne demokracije, provođenje principa podjele vlasti na evropskom nivou, garantiranje prava na štrajk.
4. Evropu, koja se izjašnjava konsekvantno za borbu protiv nacionalizma, antisemitizma, rasizma i za otvorenost prema cijelom svijetu, toleranciju i demokraciju.

KSČM i daljnje proširenje

U vezi s eventualnim budućim proširenjem Eu-a KSČM vrlo je pozitivno nastrojena u pogledu prijema Turske i država zapadnog Balkana. Komunisti su spremni aktivno podržavati ovo proširenje jer je to u skladu s ciljevima stranke: podrška politici Evrope koja se temelji na partnerstvu, saradnji i međusobnoj koordinaciji između pojedinih država. Dobro pripremljeno proširenje EU-a može osigurati korak na pravom putu da evropski kontinent postane mirodoban i prosperitetan.

Taktika:

Kao češki poslanik/ca KSČM-a u frakciji Evropska ljevica / Nordijska zelena ljevica zalažete se aktivno u EP-u za pristup EU-u zemalja jugoistočne Evrope, ali samo pod određenim uvjetima. Svako proširenje treba počivati na ispunjeni Kopenhagenskih kriterija, a svaki eventualni kandidat mora biti ekonomski i politički pripremljen za članstvo. Prije svega je važna ekonomska spremnost i stabilnost kandidata za Vašu podršku.

Političke kriterije pratite pažljivo, posebno u slučaju Turske, s obzirom da se ljudska prava – uprkos poboljšanjima – još uvijek ne poštuju stopostotno. U zemljama kandidatima kao i u Turskoj trebaju biti riješena prava manjina (npr. Kurdi, Srbi, Albanci).

U EP Vaša stranka otvoreno kritizira opće slabljenje socijalnih standarda, a prije svega ugovor o evropskom ustavu, koji bi trebao biti od koristi za sve veće zemlje članice. Ustrajte na tome da ne smije ni u kojem slučaju doći do brisanja nacionalnog identiteta i ravnopravnosti pojedinih zemalja u EU-u.

Poslanik/-ca Ujedinjene Evropske Levice u Odboru za spoljne poslove Evropskog parlamenta iz Grčke

Grčka i proširenje na Istok- stav Komunističke partije

Komunistička partije Grčke (KKE) je osnovana 1918. god. i od početka se oslanjala na lojalnost tradicionalno male radničke klase. Ona je rano dobila strogi ideološki program i čvrstu organizacionu strukturu. Njen glavni cilj je revolucionarna promena grčkog društva uklanjanjem kapitalizma i uvođenjem socijalizma i komunizma. Jezgro KKE čine radnici, službenici, akademci i studenti.

Stranka KKE je bila protiv članstva Grčke u EU. Bila je i jedina grčka stranka koja je glasala protiv Ugovora iz Mastrihta i proširenja na istok. KKE Evropsku uniju posmatra kao kapitulaciju Evrope, koju vode tri-četiri velike sile, na čijem čelu stoji Nemačka. Zato EU ne odgovara socijalističkim i komunističkim ciljevima KKE.

I prema planiranom proširenju pripadnici ove stranke zauzimaju izrazito negativan stav. Oni žele da po svaku cenu spreče imperijalističko proširenje EU za dobrobit radničke klase u zemljama kandidatima. Na grčkim parlamentarnim izborima u septembru 2007. g. ojačala je Komunistička stranka Grčke s 22 (prije 12) od mogućih 300 mjesta (na 3. mjesto, iza konzervativne stranke „Nova demokracija“ s 152 mjesta i socijalističke stranke Pasok s 102 mjesta.

Taktika:

Kao poslanik/-ca stranke koja nije naklonjena Evropskoj uniji strogo se protivite svakom mogućem proširenju. Kategorički odbijate imperijalističko zadiranje i moguće proširenje na Balkan i Sredozemlje.

Kiparsko pitanje Vi definišete kao tursku invaziju i okupaciju jedne suverene i nezavisne države. Stoga smatrate, da problem Kipra treba rešiti u okviru međunarodnog prava i rezolucije Ujedinjenih nacija, a ne u okviru spoljne politike EU.

Smatrate angažman Evropske unije na Kosovu upitnim, s obzirom da se radi o rezoluciji UN-a, koja se treba tretirati kao obavezujuća.

U pogledu sukoba (spora oko imena) između makedonske i grčke vlade zauzmite posredujuću stranu, ali budite na strani Makedonije. Jugoslovenska Makedonija je u grškom građanskom ratu od 1947. do 1949. podržavala potlačene grčke komuniste u borbi protiv Grka privrženih kralju. Ova historijska činjenica do danas nije zaboravljena. Ipak, želite „sačuvati“ Makedoniju od pristupa i pokušavate biti protiv. Protivnik ste jake Evrope sa velikim ovlašćenjima u procesu odlučivanja. Umesto toga zahtevate vraćanje evropskih nadležnosti na nacionalni nivo. Pokušajte pre svega da nađete podršku u predstavnicima drugih radikalnih grupa u EP.